

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravnništvo
Aleksandrova cesta št. 16.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

GLASILO ODVETNIŠKEGA IN NOTAR-
SKEGA URADNIŠTVA ZA SLOVENIJO

— Izhaja vsak mesec. —
Naročnina stane za celo
leto 48 dinarjev. — Po-
samezna številka 4 dinarje.

Štev. 5.—6.

V Mariboru, mesca julija 1928.

Leto XV.

Vsebina: 1. Naša brezposelnost in pogubne posledice nastavljanja držav. penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah.
2. Mariborske in Ptujске resolucije. 3. Celjske resolucije. 4. Občni zbori.

Naša brezposelnost in pogubne posledice nastavljanja držav. penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah.

Sestava tega obrambnega spisa je bila odboru naročena in pri odborovi seji dne 1. junija 1928 spis pregledan in odobren ter na občnem zboru v Mariboru dne 3. junija 1928 prečitan in po debati soglasno sprejet z naročilom, da se snov dobesedno objavi v »Odvetniški pisarni«.

Vsled brezposelnosti proti odvetniškemu in notarskemu uradništvu nepotrebno gladovanje in prenegla smrt.

Ze pred vojno so naše stanovske organizacije delale na to, da se uradništvo po odvetniških in notarskih pisarnah duševno in materijelno osamosvoji, da postane enakovreden člen v verigi uradniškega stanu raznih poklicev.

Po vojni smo takoj leta 1919 ustanovili v Mariboru lastno stanovsko društvo ter pričeli leta 1921 izdajati lastno glasilo »Odvetniška pisarna«, ki naj bi bila tolmač in razširjalec naših sklepov, naših želj, naših upravičenih zahtev in našega stanovskega hotenja.

Predvsem si je društveni odbor začrtal glavne smernice, po katerih naj bi članstvo in vsak posameznik dosegel oni ugled in primerne plače, kateri mu v očigled študij, prakse in vršenja svoje službe pritiče.

Ves ta čas smo na zborovanjih in po našem glasilu spodbujali članstvo k izpopolnitvi strokovne nabrazbe, utrjevali smo našo kvalifikacijo ter delovali na stalnost v službi. Dosegli smo lepe uspehe glede kvalifikacije in tudi glede stalnosti, kar kaže številno dobro kvalificirano uradništvo po odvetniških in notarskih pisarnah na istem službenem mestu leta in leta.

Uradništvo se na dosedanjih stalnih mestih po večini dobro počuti. Odvetniki in notarji pa uvidijo tozadevno korist za pisarno, kar večina dokumentira z razmeroma lepimi plačami, svojo zadovoljnost pa kažejo z vidnimi dejanji, da plačujejo skoro vsi šefi poleg plače za svoje uradništvo tudi vsa socialna bremena, kakor davke, premije za pokojninsko in bolezensko zavarovanje, prispevke za Delavsko zbornico ter so nam znani celo taki šefi, ki plačajo poleg lastnih podpornih zneskov za svoje uradništvo tudi društveno članarino in naročnino za »Odvetniško pisarno«.

Kakor v vsakem stanu, pa imamo tudi pri advokaturi in notarijatu nezaželjene izjeme.

Tudi tu dobí včasih premoč in nadvlado nad srčnimi dobrinami grd egoizem, trdosrčnost in one nesrečne sile, ki izvirajo iz nizkotnih instinktov.

Ti posamezni slučaji podirajo stalnost, kvalifikacijo in tačas veljavne službene prejemke odvetniških in notarskih uradnikov, za koje dobrine so se posamezniki cela desetletja žrtvovali in naše organizacije v to svrhu zastavljale vso svojo moč in delovanje.

Podprimo te naše trditve samo z dvoje dejstvi.

Prvič vedno večja brezposelnost v naših vrstah in drugič pogubne posledice nastavljanja držav. penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah.

I.

Brezposelnost v naših vrstah.

Česar po vojni do leta 1926 nismo opazali, to se v zadnjem času tudi v naših vrstah rapidno širi. Brezposelnost!

Naše društvo je zlasti v zadnjih dveh letih vsled posredovanja služb z grozo opazovalo množečo se brezposelnost, ki se tudi v naših vrstah širi z vso naglico nalik epidemiji. Pravo sliko teh »bednih brezposelnih« pa nam pokažejo statistike Borz dela, Delavske zbornice, Pokojninskega zavoda, zlasti pa Bolniške blagajne gledé vseh onih nesrečnikov, ki se »zgladovani in bolni« zatečejo v zadnje zatočišče — v bolnico, da so vsaj pod streho in skušajo ob skromni prehrani zadobiti zopet potrebnih moči za nadaljni obupni boj proti brezposelnosti.

To velja za vse privatno nameščenstvo, ker so tozadevno v nekaterih strokah slučaji brezposelnosti še številnejši in slike bede še zalostnejše. Ako bi prizadeti delodajalci tozadevno nekoliko več mislili na svoje bivše sodelavce, bi se njih srca, — ako so še tako zakrknjena, — morala omehčati in pri nekoliko obojestranski uvidevnosti bi se beda lahko omejila, število brezposelnih bi ob pravičnem čutu moralo pasti.

V dokaz vladajoče brezposelnosti v naših vrstah, navedemo iz številnih slučajev le dva najnovejša.

Mož brezposeln, žena na smrtni postelji.

Naš neorganiziran tovariš K., ki je bil več desetletij zaposlen po odvetniških in notarskih pisarnah, je z 1. jan. 1928 vsled oslabelosti zgubil službo v notarski pisarni. Ostal je na cesti s 4 nepreskrbljenimi otroci in na smrt bolno ženo brez vsakih sredstev.

Sam kot neorganiziran se ni upal prositi pomoči pri pristojnem Društvu odvetniških in notarskih urad-

nikov v Celju. V največji stiski se je obrnila njegova hči M. K. z dopisom 6. jan. 1928 za pomoč na naše društvo.

Obupno pismo se glasi:

»Jaz podpisana M. K. v S. prosim ponižno, da mi v tej veliki sili pride na pomoč društvo. Ker je moj oče vsled bolezni in oslabelosti moral zapustiti službo pri g. U., notarju, sem primorana, da prosim slavno društvo za pomoč. Imam smrtno bolno mater in nobenega vinarja, rabi pa se eno in drugo za bolnika. Ker ne morem od nje v stran, da bi služila, mi je g. notar svetoval, naj prosim slavno društvo, da mi bodo gg. pomagali, da bi vsaj ta čas preživela bolno mamo. Torej prosim ponižno, da mi pomagate in zberete kako vsotico denarja za ubogo revno mamo in pošljite meni. Z odličnim spoštovanjem pričakujem in se že v naprej zahvaljujem Vam za dobroto, ako mi sedaj pomagate v tej veliki zadregi. M. K. v S. Prosim usmilite se uboge zapuščene bolne žene.«

Uvideli smo obup in z žalostjo konstatirali, da ta star notarski uradnik ni v našem društvu organiziran in da mu vsled tega po društvenih pravilih in naših sklepih ne moremo dati podpore v tako izdatnem znesku, kakor bi to lahko, ako bi bil naš član.

Vendar je z ozirom na nedolžno družino in okolnost, da ima na smrt bolno ženo, prevladalo srčno sočutje in smo prositeljici takoj nakazali podporo za prvo silo ter se s toplo prošnjo obrnili za brezposelno podporo na pristojno Borzo dela v Celju ter na Pokojninski zavod in Delavsko zbornico v Ljubljani.

Tudi na bratsko društvo v Celju smo tozadevno vplivali ter je deputacija našega društva pri skupnem zborovanju v Celju, dne 22. jan. 1928, prošnjo v prid trpeče družine ponovila. Naleteli nismo na gluha ušesa. Celjsko društvo je takoj odposlalo podporo, tudi Borza dela je prispevala in Pokojninski zavod je vzel zadevo v pretres.

V družini pa je prišlo do katastrofe.

Oče in mati sta umrla.

Z dopisom 28. marca 1928 je obupana hči naslovila na naše društvo sledeče pismo:

»Blagovolite sprejeti mojo prošnjo, ker me je zadela velika nesreča. Mama je umrla 15. jan. 1928 in naš oče je po svoji kratki bolezni umrl 4. marca 1928 in nas zapustil 4 nepreskrbljene otroke. Prosim slavno društvo, naj bode usmiljeno vsako srce in naj se usmili ubogih ostalih. Sedaj je vsa pogrebšina še za plačati in jaz ne morem to poravnati in od nobene strani nobene pomoči. Kar bode Pokojninski zavod odmeril, bode malenkost, če bode sploh kaj, to je še vprašanje? Toliko se mučim, pa ne morem, da bi poravnala. V taki bedi in skrbi sem, da se ne vem nikamor obrniti. Prosim ponižno, da se slavno društvo usmili ubogih sirot in sedaj nam kaj pomore, ki smo res prizadeti. Upam, da ne bodejo odrekli moji prošnji, temveč prišli mi na pomoč in pomagali. Še enkrat s ponižnim srcem prosim, da ne odvrnete moje prošnje hladno. Vam se v naprej zahvaljujem za dobroto, ako pomagate ubogim ostalim. Prosim, da ne zamerite moji prošnji, pričakujem Vašega odrešenja. Z globokim spoštovanjem Vam hvale dolžna M. K. v S.«

Zopet je pri naših odbornikih govorilo srce preko naših pravil in sklepov.

Tik pred veliko nočjo, ko se vsakdo veseli vstajenja, je ta družina trpela kot Kristus na Golgoti. Odposlali smo takoj izredno podporo ter prosili Celjsko bratsko društvo, da tudi isto izkaže v dejanju svoje sočutje. Ponovno smo storili predstavko pri Borzi dela v Celju in Pokojninskem zavodu. Dne 5. aprila 1928 nam je predsednik Celjskega društva g. L. Čremožnik sporočil, da je Celjsko društvo v drugič odposlalo enak znesek, da je osebno interveniral tudi pri Borzi dela, ki je tudi odposlala znesek, v kolikor ga Pravilnik dopušča. Za veliko noč je torej posijal solnčni žarek tudi na to obupano deco. **Da je bil pokojnik naš član, bilo bi društvo v prijetnem položaju nakloniti preostalim pogrebšini 1000 Din in še pose-**

bej izdatno podporo, pa je neorganiziran oče svoje otroke v tem oziru prikrajšal.

Po veliki noči, dne 10. aprila 1928, došlo je na naše društvo pismo sledeče vsebine:

»Iskrena hvala za Velikonočno darilo. Ne morem se zadosti zahvaliti, imeli ste res sočutje z nami. Težki udarec za me, imam sestro, ki je mrtvoudna po celi desni strani in ne more delati, kakor od nas katera in dve druge so pa za uk, toda ako bo Pokojninski zavod kaj odmeril kake penzije, potem se bodo lahko učile. Prosim slavno društvo, naj piše Pokojninskemu zavodu, naj se ozirajo na uboge ostale in naj nam naklonijo prej ko mogoče podporo. Ako bi mogoče bilo kako mesto prazno za začetnico, bi z ozirom radi uboštva spravili mojo sestro, ker je dobre glave in lepe pisave. Z začetkom bi bilo bolj težko, toda za naprej bi imela lep kos kruha. Ker ste tako prijazni in naklonjeni, naj še to pomagajo, kar jim bomo hvale dolžni. Še enkrat se zahvaljujemo iz srca za Vašo dobroto in nikdar ne pozabim Vaše dobrosrčnosti. Z odličnim spoštovanjem ostajam hvaležna M. K. v S.«

Tudi tozadevno smo pisali na razne strani, toda dosedaj brez uspeha. Priporočamo prosilko za službo sorodnim organizacijam in onim gg. šefom, ki bi imeli potrpljenje z začetnico, katera bi s časom lahko postala pridna in zavedna uradnica. Naše podpore so le za prvi hip ter ne morejo biti izdatne. Z ozirom na 4 nepreskrbljene otroke so, kakor »kaplja v morje«.

Ta slučaj bede vsled bolezni in brezposelnosti pa ni edini. Vse polno prošnje dohaja na društvo, da preskrbi službe uradnicam, ki so postale brezposelne. O začetnicah niti ne govorimo.

Pa tudi dobro kvalificirane moške moči ne morejo dobiti služb. Že od meseca oktobra 1927 išče službe verziran notarski uradnik, M., iz K., pa je ne more dobiti. Žena in otroci živijo v skromnih razmerah. Mož pa že mesece in mesece zastoni išče primerne mesto. Sedaj na stara leta in v potrebi je še-le prišel do spoznanja, da bi bil potom organizacije povsod bolj upoštevan.

Še en žalosten slučaj brezposelnosti.

Nikdo naj se ne prenaagli. Držimo se obojestransko zakonitih odpovednih rokov. Res je, da kri ni voda in da se človek težko obvlada, ako se mu hipno zgodi prevelika krivica.

Naš tovariš, izvrstno kvalificiran in vsestransko zmožen ter pošten pis. ravnatelj, F., je okusil po 30 letih zvestega službovanja hipno brezposelnost. V pisarni, kjer je 8 let na vodilnem mestu služil, mu je po njegovih navedbah kar hipno, v sredi meseca, njegov šef predložil »čisto izredno službeno pogodbo«, katero naj bi podpisal ter se s tem odrekel deležu do takratne plače ter drugim ugodnostim. Starejšega samostojnega uradnika, ki je bil 8 let duša dotične pisarne ter ima tudi od prejšnjih šefov dolgoletna pričevala z dobro kvalifikacijo, mora tak nepričakovano šefov preobrat osupniti in užaliti.

Novih nezakonitih pogojev ni mogel podpisati, ker bi s tem sam sebe ponižal in se vezal s slabšo plačo na pisarno. Slediti je morala pot na redno sodišče, med tem pa brezposelnost z vsemi krutimi posledicami.

Društvo je posredovalo in pisalo nad 20 pisem raznim šefom. Štirim tudi takim, ki zaposlujejo drž. penzioniste z mesečno pokojnino nad 2000 Din. Zlasti slednji so bili nedostopni, pri ostalih pa so bila mesta zasedena. Naš tovariš F., ki ima skrbeti za ženo in otroke, postal je obupan, zlasti ker je bil brez službe od 14. febr. do 1. maja 1928 in ker mu je bivši šef v domačem trgu delal neprilike, namesto da bi ga v brezposelnosti podpiral. Sredstva so pošla in bilo se je treba obrniti do organizacije in Borze dela.

Kako nestrpno je čakal na službo, dokazujejo njegova obupna pisma.

Kvalificiran notarski uradnik strada, penzioniran drž. uradnik pa prejema dvojne prejemke.

V dokaz navajamo le par obupnih vzklikov brezposelnega tovariša:

Pismo od 5. III. 1928: Slabo se mi godi, duševno trpim . . . 8. III. 1928: Slaba mi prede. Ljudje me gledajo, kakor predpotopno žival, ker pohajam brez službe. 27. III. 1928: Denar dobil. Ne tožim rad. Notar me grdi v celém trgu, kot bi bil garjev pes. Stradam, ker nimam gorkega jedila. Moja soba je mrzla. 30. III. 1928: Včeraj sem imel za ves dan za 5 Din sira in 1 kruh, danes sem si kupil četrt vina in 2 viržinki. 7. IV. 1928: Hvala za denar. Bil sem popolnoma suh. Prihranjenih 5000 K je pošlo. Bojim se, da znorim ali se ubijem itd. itd.

Društvo je dalo dvakrat posojilo oz. podporo ter se zavzelo pri Borzi dela za zakonito brezposelno podporo, ki je bila tudi naklonjena, toda to so le pičli zneski za kritje najnujnejših vsakdanjih potreb.

Društvo je želelo tudi pri šefu posredovati ter ugodno vplivati na medsebojni spor. Pisalo je dotičnemu notarju rec. pismo 12. III. 1928 te-le vsebine:

Velecenjeni gospod notar!

»V časopisih »Slovenec« in »Jutro« smo čitali oglas, da išče Vaš pis. ravnatelj g. F. drugod službe. To nas je osupnilo. Saj Vam je naše društvo leta 1920 priporočilo tega delavnega uradnika, ki ga poznamo kot zmožnega in poštenega. Tudi od Vas so pozneje slišali nekateri naši odborniki, da ste z njim zadovoljni. Radi tega Vas vljudo vprašamo, da nam blagovolite sporočiti vzroke, ki so Vaju dovedli do razida. Mi polagamo veliko važnost na stalnost uradništva. Zamoremo priporočati le one pisarne, v katerih uradništvo več let vztraja. Pa tudi uradništvu polagamo ob vsaki priliki in tudi potom našega lista »Odvetniška pisarna« na srce željo, naj bodo vztrajni, poštene in delavni, da si s temi svojstvi priborijo stalnost in dobro kvalifikacijo, ki je za naš stan nad vse potrebna. Ako pa že pride do razida, ne sme veljati ne za šefa, ne za uradnika latinski izrek: »Homo homini lupus«.

»Sine ira et studio« mora prevladati na obeh straneh, ako že mora biti ločitev. Saj je vendar dober uradnik potom večletnega uradovanja koristil pisarni in bil večkrat dobra opora šefu.

A tudi nasprotno mora uradnik ob slovesu pomisliti nazaj na ona leta, katera je prebil v dotični pisarni, ki mu je gotovo nudila včasih prijetne urice, v glavnem pa zadovoljivo existenco, na katero moramo polagati posebno važnost v današnji dobi brezposelnosti.

Težko bi dobil dobrega naslednika oni šef, ki je svojega uradnika brez tehtnih razlogov brezsrčno odpustil.

Pa tudi prizadeti uradnik bi težko dobil novo službo, ako bi se izkazalo, da se je v svoji službi težko pregrešil.

Mi smo mnenja, da v Vajinem slučaju ne pride v poštev ne eno, ne drugo.

Ako je pa v napotju kako nesporazumljenje ali momentano razburjenje, je to možno zlepa odstraniti.

Naša dolžnost je, da mirimo in da smo pravični na obe strani. Le tako zamoremo uživati zaupanje od strani gg. šefov in uradništva. Do sedaj smo želi za naše delovanje od obeh strani priznanje.

Radi tega Vas vljudo prosimo, da nas s slučajem z g. F. natančneje seznanite.

V pričakovanju Vaših cenjenih pojasnil, bilježimo z odličnim spoštovanjem.

V odgovor smo dobili pismo od 16. III. 1928 kratke vsebine:

»P. n. Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru. Na Vaše cenjeno pismo z dne 12. tm. Vam vljudo sporočam, da se z Vašimi izvajanjimi popolnoma in do zadnje pikice strinjam. Ker pa je g. F. zavozil kočijo na sodnijsko pot, Vam ne morem dati nikakih pojasnil, da ne prekludiram sodnijski obravnavi. Po končani pravdi se bode te mogli lahko informirati o slučaju iz spisov C. Z odličnim spoštovanjem udani.«

Po trnjevem križpotu je naš tovariš s 1. majem 1928 nastopil drugod novo službo.

Ko nam bode znan izid pravde radi sporne plače, bomo se s to zadevo na podlagi sodnih aktov in zaščitnih zakonov objektivno bavili.

Navedli smo te slučaje v dokaz, da odvetniki in notarji zamorejo dobiti kvalificirano uradništvo ter jim ni treba izvajati drž. penzionistov v svoje pisarne.

Organizirano članstvo pa ima v teh slučajih prijetno zavest, da je s članskimi prispevki priskočilo na pomoč svojim tovarišem in koleginjam v času, ko so le-ti bili v največji sili in potrebi.

Neorganiziranci naj se preorijentirajo ter stopijo v naše vrste, da bodo tudi oni pomagali pobijati brezposelnost in da bodo oni, ki službe iščejo, tudi v njih imeli svoje zaščitnike in resnične kolege.

II.

Odvetniki kot šefi sami priznavajo, da oni državni penzionisti, ki so tačas zaposleni v njih pisarnah, opravljajo službo nižje vrste, prejemajo vsled tega tudi majhno plačo in so torej v kljub poprejšnjemu visokemu službenemu položaju v državnih službah sedaj začetniki po odvetniških in notarskih pisarnah.

Na celjskem zborovanju dne 22. januarja 1928 ste obe stanovski društvi za mariborsko oblast soglasno sklenili resolucijo št. 2 »Državni vpokojenci po odvetniških in notarskih pisarnah« kakor je isto objavilo naše glasilo »Odvetniška pisarna« za mesec april 1928 na prvi strani.

Ta opravičena resolucija pa je razburila tudi nekatere aktivne sodne pisarniške uradnike ter take državne penzioniste, ki niso zaposleni po odvetniških in notarskih pisarnah.

To je dalo povod, da so se nekateri aktivni sodni uradniki nepremišljeno obregnili ob nekatere naše odbornike in da je došla iz dotičnih krogov neumestna notica v »Jutrov Večernik« z dne 30. maja 1928 pod naslovom:

»Nekoliko odgovora.

Iz krogov aktivnih in upokojenih pisarniških uradnikov mariborskih sodišč smo prejeli: »Odvetniška pisarna«, glasilo odvetniških in notarskih uradnikov za Slovenijo, se bavi v svoji zadnji številki s penzionisti sodnega pisarnega uradništva in prihaja pri tem do trditev, na katere je potrebno nekoliko odgovora. Predvsem je treba ugotoviti, da ima vsak sodni pisarniški uradnik vsaj po dva, nekateri celo po tri in štiri strokovne izpite, kakršen položaj pač kdo zavzema. Nihče torej ne more dvomiti o naši teoretični in praktični strokovni izobrazbi, ki več ali manj sliči delu v odvetniških pisarnah. Naravno je torej, da vestne in v svoji stroki vsestransko verzirane sodne pisarniške uradnike cenijo tudi odvetniki in jih vabijo v svoje pisarne. Kar pa se tiče zakotnega pisaštva, ugotavljamo, da ne poznamo niti enega tovariša-upokojenca, ki bi se s tem pečal.

Na ta članek ugotavljamo in izjavljamo sledeče:

1. V »Odvetniški pisarni« za mesec april 1928 ni nikjer niti z besedico omenjeno državno sodno uradništvo (zlasti pa ne mariborsko) in tudi nobeden onih drž. penzionistov, ki niso tačas zaposleni po odvetniških in notarskih pisarnah, da ne bi imeli za sodno uradovanje predpisane kvalifikacije.

Nikjer nismo trdili, da bi sodni pis. uradniki ne imeli predpisanih izpitov. Nismo torej dali najmanjšega povoda za dotično notico in obžalujemo, da se pisec dotičnih trditev ni podpisal, da bi znali, s kom imamo opraviti.

2. Ponovno povdarjamo, da naš boj velja le oni mali peščici drž. penzionistov, ki so že zaposleni po odvetniških in notarskih pisarnah ali pa, ki silijo v nje pod drugačnimi pogoji, kakor so običajni za posamezne kategorije poklicnega odvetniškega in notarskega uradništva.

To smo na naših sejah in zborovanjih večkrat povdarjali in v »Odvetniški pisarni« (mesec december 1927) na strani 4 z debelimi črkami natisnili.

Kdor ne čita naših razprav, je seveda nepoučen. Tia pa se naj nikar ne razburja ter piše nepotrebnih »odgovorov«, s katerimi nikomur ne odgovarja.

3. Ne samo odvetniki in notarji, tudi mi ne dvomimo, da ima sodno pis. uradništvo predpisane izpite in da mora biti posameznik po svojem službenem položaju teoretično in praktično kvalificiran, ker bi sicer ne bil imenovan na dotično mesto.

4. Priznavamo, da imamo zlasti v Sloveniji prav dobro pis. sodno uradništvo, ki je z delom tako preobloženo, da vrši v nekaterih oddelkih posameznik delo za dva in tri uradnike ter dnevno »gara« ure in ure nad določen čas, ako hoče imeti svoj oddelek v redu.

Za to pa aktivne sodne pis. uradnike s spoštovanjem upoštevamo ter jih ne generaliziramo z onimi penzionisti, ki so med nami na stara leta izgubili spoštovanje vsled tega, ker vstopajo kot začetniki v odvetniške in notarske pisarne, med tem, ko se ima poklicno odvetniško in notarsko uradništvo boriti z vedno večjo brezposelnostjo.

5. Glede zakotnega pisaštva nakazujemo prizadete na ostro zborovanje mariborskih odvetnikov na okrožni sodnji v Mariboru dne 9. novembra 1927, kojemu so sledile odvetniške deputacije na pristojna mesta.

Kdor se ne čuti krivega, ta z našimi izvajanjmi ni tangiran. Bilo pa je tudi naše društvo od Udruženja mariborskih odvetnikov z dopisom 15. novembra 1927 pozvano, da sodeluje pri zatiranju pogubnega zakotnega pisaštva. Sicer smo pa kot strokovna organizacija tudi sami dolžni v tem pogledu varovati koristi in ugled našega stanu. Mi le želimo, da bi tudi res nikdo ne poznal nobenega drž. uradnika, penzionista ali privatnika, ki se s tem prepovedanim in kaznivim poslom peča.

Z ozirom na trditve v »Večernikovem« odstavku: »Naravno je torej, da vestne in v svoji stroki vsestransko verzirane sodne pisarniške uradnike cenijo odvetniki in jih vabijo v svoje pisarne«, pa je potrebno precej pojasnila in dokazov.

Odvetniške in notarske pisarne ne smejo postati učilnice ali pa kak »Invalidenheim« za državne penzioniste, bodisi, da so isti v svoji stroki doslužili svoja službena leta ali pa, da so po ovinkih dosegli predčasno vpokojitev v spekulativne namene s privatnimi službami.

Tozadevno vzdržujemo vse dosedanje boje ter se sklicujemo na naše razprave v »Odvetniški pisarni«, zlasti na številke maj 1927 pod naslovom »Zajedalcji«, julij 1927 resolucija »Naša brezposelnost in državni vpokojenci«, december 1927 pod naslovom »Ven s penzionisti« in na vsebino aprilske številke 1928.

Često smo trdili, da je lahko državni uradnik v svoji stroki odlično kvalificiran, opremljen z raznimi sodnimi in drugimi izpiti in zamore biti vsled tega izvrsten delavec v aktivni službi, to pa še ni dokaz, da je vsled tega vsposobljen tudi za drugačen poklic, za katerega nima ne prakse, ne izpitov in tudi ne drugih predpogojov.

Že v članku »Ven s penzionisti« smo navedli par primerov, da »uskoki« na stara leta v novih poklicih ne morejo najti uspehov in sreče, ker jim manjka strokovna predizobrazba. Ako je bil n. pr. krojač skozi desetletja še tako iskan strokovnjak in na dobrem glasu, bi naenkrat izgubil vso klijentelo in svojo slavo, ako bi prestopil s 50 letom k čevljarški ali kovaški obrti. V novi stroki bi postal brezpomemben učenec ali pomožni delavec, ki bi se mučil v novem poklicu brez izgleda na uspeh.

Tudi glede državnih penzionistov imamo dokaze in primere, da so bili dotičniki v aktivni sodni službi dobro kvalificirani uradniki. Ko pa so vstopili v službe po odvetniških in notarskih pisarnah, se je vse predruščilo. Iz nekdanj odločnega in svoje stroke sigurnega uradnika, postal je plah in v odkazanem mu odvetniškem poslovanju negotov uradnik.

Umevno, da ne more penzionist, ki je nad 30 let vršil sodno službo ter je vse umsko delovanje bilo prirojeno dotični praksi, naenkrat postati pri advokaturi in notarijatu tako uporaben, kot njegov kolega, ki se je kot poklicni odvetniški uradnik vežbal po odvetniških pisarnah že od mladih dni ter si v desetletjih prisvojil obsežno znanje in prakso v odvetniških in notarskih poslih, ki so prav različni od sodnega poslovanja.

V zavrnitev tozadevnih trditev v »Večernikovem« »odgovoru« glede kvalifikacije, in v pritrditev dotičnemu nepoznanemu piscu, da nekateri odvetniki res vabijo drž. penzioniste v svoje pisarne, ter slednjič v našo opravičbo, da smo prav imeli, ako smo trdili, da so penzionisti po odvetniških pisarnah pravi začetniki, ki kvarijo naše mezdno gibanje, pomnožujejo brezposelnost odvetniškega in notarskega uradništva ter so nam povsod v napotju, zlasti pa glede stalnosti, kvalifikacije in naše strokovne organizacije, v to svrhu navajamo za danes dva slučaja.

Kakor smo že pri točki I »Brezposelnost« obrazložili, množijo se v novjšem času slučaji brezposelnosti tudi v naši stroki glede moških in ženskih namočencev.

Odvetniki in notarji so kaj radi zagovarjali nastavljanje drž. penzionistov po njih pisarnah z izgovorom: »Saj organizacije nimajo na razpolago primerenih oseb. Vsled tega moramo sprejemati penzioniste.«

V zadnjem letu je bilo dobro kvalificiranih poklicnih odvetniških in notarskih uradnikov dovolj na razpolago.

S težavo smo 2 uradnika in nekaj uradnic spravili v primerne službe.

Odvetniki in notarji, ki zaposlujejo penzioniste, se ponudb niso poslužili.

Brez strožjega komentarja objavljamo za danes tozadevno le 2 klasična odgovora:

Pismo g. dr. Ferdo Lašiča, odvetnika v Mariboru z dne 17. marca 1928.

»P. n. Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru. Vaše cenjeno pismo z dne 13. marca 1928 sem danes prejel. Pred približno dvema letoma sem vprašal gospoda predsednika, če mi lahko svetuje kakega solicatorja; takrat mi je imenoval g. Franca Stelèta. Ker g. Stelèta iz Kamnika poznam, bi mi bilo zelo ljubo, če bi ga pridobil za svojo pisarno. Obrnil sem se takrat direktno na njega, vendar pa ni bil voljan takrat spremeniti službe.

Primoran sem torej bil, ker ni bilo nobenega drugega solicatorja na razpolago, sprejeti g. Novaka.

Tekom dveh let pa so se razmere v pisarnah tako spremenile, da bi sedaj za tako izvežbano moč, kakor je g. Stelè, niti ne imel zaposlenja, seveda bi ga pri tem tudi ne mogel tako plačati, kakor bi g. Stelè za svojo prakso zahteval.

G. Novak je večinoma zaposlen le kalendarju, katerega vodi zelo točno in v vpisovanju v odvetniške spise, seveda je temu primerna tudi plača, tako, da bi se s plačo samo, če bi ne imel drugih dohodkov, ne mogel živeti.

Ne glede na to, da skrajno nerad izpreminjam svoje uradništvu, bi solicitorja z obširno prakso pri sedanjih stagnacijah ne mogel vzdrževati, tako, da bode moral g. Stelš iskati službe v kaki večji pisarni.

Za slučaj, da pride do kake spremembe v moji pisarni, pa je gotovo, da bom se pri Vas povprašal za nadomestek. Z odličnim spoštovanjem Dr. Lašič, l. r.

S tem dopisom je dokazano, da opravljajo drž. penzionisti (g. Novak je namreč vpokojen vodja zemljiške knjige) po odvetniških pisarnah dela nižje vrste (vpisovanje v koledar, v odvetniške spise itd., to zna tudi vsaka strojepiska) in da dobivajo za to tako malenkostno plačo, s katero — brez penzije — ne bi mogli živeti.

In vendar je izdala Odvetniška zbornica temu uradniku — katerega se v pisarni uporablja za vsakdanja mehanična opravila — nižje vrste, legitimacijo za zastopstvo po § 31 c. pr. r., ki pritiče le kvalificiranemu poklicnemu odvetniškemu uradništvu.

Pripominjamo, da sedi sedaj v pisarni g. dr. Lašiča že drugi vpokojeni vodja zemljiške knjige. Njegov prednik je v tej službi le malo časa vztrajal. Vzravnaval se je zopet k samozavesti, zapustil odvetniško pisarno ter vživa sedaj zaslužen državno penzijo. Tako je prav in častno za vse one penzioniste, ki so v aktivni službi dokazali svojo sposobnost in samostojnost v svoji stroki.

Drugi še lepši slučaj uporabljanja umirovljenega sodnega uradnika v odvetniški pisarni nam kaže:

Pismo g. dr. T. Pernata, odvetnika v Mariboru z dne 27. marca 1928.

»P. n. Društvo odvetniških in notarskih uradnikov Maribor. — Z ozirom na dopis z dne 12. marca 1928, ki ste mi ga blagovoliili poslati, Vam prav vljudno naznanim naslednje:

Jaz nisem sprejel k sebi v pisarno nobenega uradnika, ker takega ne rabim. Umirovljeni sodni uradnik, ki prihaja k meni v pisarno, je moj ožji rojak, oddaljeni sorodnik ter prihaja v pisarno, kedaj hoče, odhaja kedaj hoče ter nima z menoj prav nikake pogodbe. Rajši, kakor da bi se hodil sprehajati, prihaja k meni v pisarno. Če imam delo, mi ga pomaga izvršiti. Če pa nimam dela, se pa z njim prijateljsko razgovarjam, dokler se njemu poljubi biti pri meni.

Z ozirom na tak dejanski položaj pa javljam, da uradnika ne potrebujem. Vesel bi pa bil, ako bi ga faktično potreboval. V tem poslednjem slučaju bi si gotovo poiskal dobro in kvalificirano moč. S spoštovanjem Dr. Pernat, l. r.

Mi pripominjamo, da ne verujemo, da bi ta gospod, ki je sodni višji oficijal v pok. — in mu **verziranosti v sodni službi ter osebne časti nikakor ne odrehamo** — res hodil od 1. februarja 1928 pa do danes točno v uradnih urah od 8.—12. in 2.—5. ure le na privatne pomenke v pisarno. Kaka disciplina pa bi zavladala po odvetniških pisarnah, ako bi se v uradnih urah z objemom le privatno razgovarjalo, ob enem pa bi se dotičnega uradnika predstavljalo klientom kot pisarnovodjo ter ga ob vsaki priliki pošiljalo v zemljiško knjigo in po raznih poizvedbah v sodišče?

In vse to naj vrši višji sodni oficijal v pok. **brezplačno?**

Ali ne kažeta oba slučaja omalovaževanje sodnih nadoficijalov kot vpokojencev od lastnih gg. šefov? Ali je pa to vzrok slabe kvalifikacije penzionistov za službovanje po odvetniških in notarskih pisarnah?!

Takih slučajev imamo še več ter jih bomo ob prvi priliki objavili.

Za danes le omenjamo, da se drž. penzionisti v odvetniških pisarnah niso mogli povzpeli do vodilnih mest in da ne zavzemajo niti srednjih mest, zato pa

so tudi plačani nekateri slabše, kot začetnice. Za vodilna mesta niso sposobni, ker jim v to svrhu manjka dolgoletna praksa po odvetniških pisarnah, ki je poleg znanja zakonov predpogoj za mesto odvetniškega pisarniškega vodjo. Slednji pa mora poleg tega obvladati tudi koncept in samostojen diktat, čemur penzionisti niso privajeni, ker pri sodnji vrše ta opravila navadno gg. sodniki in avskultanti.

Za službe srednje vrste po odvetniških in notarskih pisarnah pa tudi niso penzionisti uporabni, ker niso večji stenografije in kot strojepisci ali sploh ne funkcionirajo ali pa so pri tem poslu neokretni in prepočasni.

Navadnih mehaničnih poslov — brez strokovne naobrazbe — pa je po odvetniških in notarskih pisarnah vedno manj, vsled česar ne morejo najti drž. penzionisti v teh pisarnah niti primerne zaposlitve, niti običajne plače, ki je obvezna za poklicno odvetniško uradništvu. Vsi izpiti in odlična kvalifikacija posameznika v poprejšnji drž. aktivni službi teh dejstev ne more spremeniti, vsled česar so penzionisti po odvetniških in notarskih pisarnah le »predhodniki«, ki zbog nepoznanja tozadavnega ustroja pisarniško delovanje in poklicno uradništvu navadno omalovažujejo in podcenjujejo.

Navajamo znanega sodnega kanclista, ki je vstopil v predčasen pokoj. Kot tak je iskal službe pri različnih odvetnikih in notarjih. Po celoletnem iskanju se ga je slednjič nek odvetnik usmili. Toda ta penzioniran kanclist je bil pri advokaturi popolnoma neuporabljiv, vsled česar je moral po nekaj tednih službo zapustiti. Iskal je zaman po primerni službi v privatnih pisarnah. Dosegel je reaktiviranje in sedaj vrši službo v sodnji, kakor poprej, ne da bi se kdo pritoževal glede njegovih sposobnosti ali službenega poslovanja.

Od leta 1919 pa do 1. febr. 1928 smo brez osebnih napadov imeli v naši sredi vpok. vodjo zemljiške knjige. Ker v začetku ni dobival pokojnine, smo ga smatrali kot našega tovarša z istimi potrebami in istimi cilji, kot jih imamo mi.

Toda vkljub poprejšnjemu službovanju pri sodnji, se navedeni penzionist pri advokaturi ni povzpeli niti do povprečnega uradnika. Mladi naraščaj ga je kmalu prehitel. S 1. febr. 1928 je bil odpuščen. Ker dobiva sedaj polno državno penzijo, naj jo v miru vživa ter se več ne sili v odvetniške pisarne, da na stara leta ne doživi še hujših presenečenj.

Pred par meseci je bil v sosednjem mestu sprejet sodni penzionist v odvetniško pisarno. Po par tednih je bil že odpuščen, ker ni bil kos svoji nalogi v odvetniški pisarni. Sedaj posluje kot dnevničar pri sodišču, kjer bode gotovo bolj na mestu in bolj upoštevan.

Tozadevno lahko naštejemo še vse polno dokazov **nesposobnosti drž. penzionistov za službovanje po odvetniških pisarnah**, četudi so posamezniki v svoji aktivni sodni službi bili morda prav dobro kvalificirani ter so z uspehom položili vse izpite, predpisane za sodno pisarniško uradništvu.

Iz tega pa sledi, da je naš boj proti nastavljanju penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah potreben, da so naša izvajanja v »Odvetniški pisarni« opravljena in da je tudi za dotično pisarno — zlasti pa za objem — kvarno, da nekateri odvetniki izvajajo drž. penzioniste v svoje pisarne, **potem pa jih kot ne-kvalificirane v tej stroki ponižujejo pred mlajšim poklicnim uradništvom.**

Drž. uradniki, organizirajte se in zahtevajte od države in drž. poslancev, da se Vam zagotovi zadost-

na pokojnina, katero po dosluženi službenih letih v miru in dostojno uživajte. Ne hodite pa pod raznimi pretvezami v predčasen pokoj in ne nosite v srcu želje, da bi čimprej vstopili v odvetniško ali notarsko pisarno ter odjedli kruh poklicnemu uradniku ali uradnici, ki postane vsled tega brezposeln.

Penzjonisti so z vstopom v odvetniške pisarne postali naši nečlubi gostje ter ne morejo biti naši kolegi tako dolgo, dokler škodijo našim interesom in dokler ovirajo naše strokovno gibanje.

Po nalogu občnega zbora v Mariboru, dne 3. junija 1928.

Za Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v SHS s sedežem v Mariboru:

Franjo Moškon, Dragotin Gilčvert, Štefan Medved,
blagajnik. predsednik. tajnik.

Za Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju. Celjska delegacija:

Lovro Čremožnik,
predsednik.

Gradišnik Magda, Peschitz Maks in Uršič Josip,
odborniki.

Za I. skupino v Ptuj:

Bogo Christof,
tajnik.

Mariborske in Ptujске resolucije

sprejete na občnih zbora v Ptuj, dne 20. maja 1928 in v Mariboru, dne 3. junija 1928.

I. PRIDRUŽITEV CELJSKIM RESOLUCIJAM.

Pridružujemo se resolucijam, sprejetim na skupnem zborovanju našega in Celjskega društva v Celju dne 22. januarja 1928 v polnem obsegu od točke 1. do 15., kakor so bile te resolucije v letošnji aprilski številki »Odvetniške pisarne« objavljene. O teh točkah smo danes vnovič razpravljali ter prišli do zaključka, da si jih v vseh podrobnostih osvojimo za sklep našega današnjega zborovanja, da jih gg. odvetniki in notarji ter v pošte prihajajoče oblasti vpoštevajo. Od vseh odvetniških in notarskih uradnikov pa zahtevamo, da te važne sklepe tudi vsak sam prouči ter se po njih ravna.

Kar se tiče 1. točke, »Pokojninsko zavarovanje«, jemljemo z zadovoljstvom na znanje, da se je vpoštevvalo spremembne predloge raznih strokovnih organizacij, podanih Pokojninskemu zavodu po Zvezi društev privatnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani. Zahvaljujemo se tudi vsem ostalim organizacijam in delegatom, ki so se energično zavzeli za spremembe in potrebne dodatke k osnutku novega zakona o pokojninskem zavarovanju nameščencev, kateri je bil na to v novi izboljšani izdaji na občnem zboru 16. aprila 1928 (proti 1 glasu) tudi sprejet.

Dasi so pokojnine po zbolšanem osnutku novega zakona v višjih zneskih zasigurate, vendar vzdržujemo našo gornjo resolucijo od 22. januarja 1928 zlasti v točki, da za slučaj vpokojitve ne sme prejemati mesečne rente manj kot 1200 Din oni nameščenec, ki je n. pr. dne 1. januarja 1929 dopolnil 50. leto starosti ter je bil vsaj zadnjih 10 let zavarovan z letnimi prejemki 36.000 Din.

Odbore naših stanovskih organizacij prosimo, da tudi v bodoče vedno in povsod energično vodijo

obrambo naših pravic in naše eksistence, da zlasti nadaljujejo korake, ki se jih je podvzelo, v čimprejšnjem odslovitev vseh državnih penzionistov iz odvetniških in notarskih pisarn. Imena dotičnih odvetnikov in notarjev, ki zaposlujejo v svojih pisarnah penzioniste, pa se naj objavi v našem listu, da se bomo znali takih pisarn ogniti.

II. SLUŽBENI PREJEMKI IN SOCIJALNA BREMENA.

V Celjski resoluciji štev. 11 je bilo poudarjeno, da nosi vse davke in ostala socijalna bremena delodajalec. Pozneje je bilo slišati 2 posamezna glasova: »Bodemo pa za dotične zneske znižali plače uradništva.«

Ni nikakega opravičenega razloga za tako nesocijalno mišljenje. Do sedaj so odvetniki in notarji plačevali za svoje uradništvo davke, prispevke za bolniško blagajno in pokojninsko zavarovanje. To pa so storili šefi tudi drugovrstnih strok, kakor komercialnih, industrijskih itd., kar so delegati delodajalcev na občnem zboru Pokojninskega zavoda v Ljubljani dne 16. aprila 1928 sami priznali.

Življenske in pisarniške prilike se nikakor niso izpremenile v prid nameščenca, da bi slednji pri sedanjih plači naenkrat zamogel sam plačevati ta socijalna bremena.

Zadnja leta organizacije na splošno niso zahtevale povišanja plač, kakor se je to od strani vseh organizacij moralo storiti v prejšnjih letih.

Zlasti naša organizacija je upoštevala pisarniški zaslužek, življenske prilike in važno okolnost, da so v zadnjih letih prispevki za bolniško blagajno, penzijsko zavarovanje ter davki s. lno narasli in da vse te dajatve plačujejo gg. odvetniki in notarji sami, ne da bi na nameščence odpadajoči del od plač odtegovali.

Radi tega so bile organizacije uvidevne ter niso mogle ustreči željam posameznih članov, ki so zahtevali, naj se zopet oživi gibanje po zvišanju plač. Uvidevni in zavedni pa so bili tudi poedinci, ki so s podvojeno pridnostjo in skrbjo za pisarno povračali tozaveden nadomestek šefu ter tozadevno vzpodbujali sotovariše k intenzivnemu poslovanju v prid pisarne.

S tem pa so ta socijalna bremena šefu po večini že odvzeta ter obsežena v plačah, katere prejema tačas uradništvo.

Ako bi gg. šefi sedaj naenkrat — ob višini sedanjih plač — začeli te dajatve svojim nameščencem odtegovati, bi to značilo občutno znižanje sedanjih službenih prejemkov.

To reduciranje plač bi nameščenstvo nikakor ne moglo prenesti, zlasti ne sedaj po 1. majniku 1928, ko so nam hišni gospodarji povišali najemne stanovaljake skoro na dvojni najemninski znesek, in smo s tem itak občutno prizadeti.

Znižanje plač pa bi tudi v očigled intenzivnega zaposlenja uradništva po pisarnah ne bilo opravičeno.

Naglasiti je potrebno, da je v zadnjem času uradništvo reducirano po pisarnah na najpotrebnejše moči. Množijo se pisarne, v katerih sta se združila po dva odvetnika, uradništvo pa se ni pomnožilo. Delo pa mora isto uradništvo izvrševati v povečanem obsegu. Isto uradništvo, ki je poprej bilo na razpolago enemu samemu šefu, mora poslužiti sedaj dva šefa.

Prizna se, da je pisarniški zaslužek vsled valutarnih razmer in nižjega spornega predmeta manjši kot je bil v prvih letih po preobratu. Toda pisarniško delo se je zlasti za skrženo osebo pomnožilo, ker se

množ jo manjše pravdne in administrativne zadeve in pridejo zlasti eksekucije v veliki meri v poštev, česar pred par leti skoro poznali nismo.

Vse to pa pomnožuje podrobno pisarniško izdelovanje, katero ima vršiti skoro izključno pisarniško osebje, katero je vsled tega mnogo bolj zaposleno, kakor je še pred nedavnim bilo.

Ako se še vpošteva vedno popolnejša kvalifikacija stalnega uradništva, ki v pisarni mnogo več izdelava, kot nekvalificiranci, potem pač ne more biti govora o znižanju sedaj veljavnih službenih prejemkov.

Pridružujemo se torej tudi v tej smeri celjski resoluciji, da naj i v bodoče brez odtegljajev plačujejo gg. šefi vsa socialna bremena, ker so ista že vsebljena v sedanjih plačah. V nasprotnem slučaju bi bile organizacije prisiljene in poedinci opravičeni zahtevati zvišanje sedanjih plač vsaj za višino odtegljajev navedenih socialnih bremen.

III. DAJMO ŠEFU, KAR JE ŠEFOVEGA!

Celjske resolucije z dne 22. januarja 1928 nas opozarjajo zlasti na naše pravice in zahteve. V točkah 10—13 je poudarjen nedotakljiv 7-urnik in nedeljski počitek, nadalje socialna bremena, katera naj i nadalje plačuje šef, novoletna nagrada in honorar za nadurno delo.

Vrednost za protivrednost. To je bilo načelo, ki je tvorilo podlago tudi celjskim resolucijam.

Opozarjamo vse odvetniško in notarsko uradništvo, da se poleg svojih pravic zaveda tudi svojih dolžnosti.

Odločno vztrajamo pri 7-urnem uradovanju in počitku ob nedeljah in praznikih. Mi se zavedamo, da v 7 urah izvršimo pisarniško delo ter zadostno odslužimo naše službene prejemke. Velja pa to le za ono zavedno in vestno uradništvo, **ki v 7 urah res marljivo in nepretrgano dela**, zavedajoč se, da so naše delovne sile 7 ur na dan na razpolago edino pisarniškemu delu, ostali čas (še celih 17 ur dnevno) pa naj služi našim zasebnim potrebam, izobrazbi, razvedrilu, okrepitvi itd.

Obsojamo najstrožje vse ono uradništvo obojega spola, ki v 7 delovnih urah ne stori svoje službene dolžnosti in vprizarja s tem nezadovoljnost in nesoglasje v pisarni ter spravlja v nevarnost sedaj veljavni delovni čas.

Zgodilo se je par vse obsodbe vrednih slučajev, da so šefi vsled nerednosti svojega nediscipliniranega in brezvestnega uradništva podaljšali 7-urnik na 7½ in celo na 8 ur.

Ako bi zbog nekvalificiranega uradništva tako podaljšanje uradnih ur bilo v posameznih slučajih za dotično pisarno morda utemeljeno, ne moremo odobravati takih izjem, ki spravlja 7-urnik in nedeljski počitek v nevarnost tudi po drugih pisarnah.

Izgovori, da n. pr. nekatere uradnice težko grešijo proti pisarniškemu redu, češ, da za enostavne poizvedbe, kakor so pravomoči, oddaja pisem na pošto in slično, porabijo kar celo uro in še več, da se v pisarni ogibajo dela, ali pa prevalijo isto na tovarišico, da prepozno prihajajo v pisarno in enako, ne drže. Pisarnovodja ima tozadevno napraviti red v pisarni, gledati mora na to, da uradništvo točno zahaja v pisarno, on ima razdeliti delo ter voditi evidenco, da je delo pravično razdeljeno in da vsak svojo dolžnost v uradnih urah tudi stori.

Ugovorov od strani podrejenega uradništva ne sme biti. Vsak ima brez »godrnjanja« odkazano mu

delo točno in vestno izvršiti, potem je vsako podaljšanje 7-urnika nepotrebno.

Povdarjamo, da so zgoraj omenjeni slučaji po pisarnah redki in jih zagrešijo po navadi le nekvalificirane in neposlušne uradnice, ki po največ niso niti organizirane. Take izjemne slučaje naj dotična pisarna sama v lastnem delokrogu odpravi, ne da bi radi »slabosti« podaljševala 7-urnik.

Ako izvzamemo gori navedene posamezne slučaje, moramo pa konstatirati, da je sedanje uradništvo po odvetniških in notarskih pisarnah — vsaj v zadnjem desetletju — pridno in prav dobro kvalificirano, kar dokazujejo dolge službene dobe poedincev v eni in isti pisarni.

Pozivljamo toraj vse tovariše in kolegije k službeni zavednosti, točnosti in k priučanju pravilnega vedenja v pisarni ter **protestiramo** proti temu, da nekateri šefi pod pretvezo nekvalifikacije in neposlušnosti poedinih nameščencev podaljšujejo uradne ure nad dosedaj veljavni 7-urnik.

IV. EVIDENČNI IN AGITACIJSKI ODBOR.

Izvoli se evidenčni in agitacijski odbor, obstoječ iz 3 članov, koje se izvoli na vsakem občnem zboru in so lahko posamezniki ob enem društveni odborniki. Naloga: Odbor vodi natančno evidenco o organiziranem in neorganiziranem uradništvu po odvetniških in notarskih pisarnah ter opazuje gibanje penzionistov. Skrbeti ima za ustmeno in pismeno agitacijo. Gotove izdatke za znamke povrne odboru skupina, oz. centrala. Načelnik tročlanskega odbora vodi tozadevne imenike v dvojniku ter poroča vsaka 2 meseca pri sejah skupini, oz. centrali. Ta odbor je posvetovalen organ in podrejen odboru skupine, oz. centrale, katera ima na predlog evidenčnega odbora storiti potrebne sklepe in ukrepe.

Celjske resolucije

sprejete na občnem zboru v Mariboru dne 3. junija 1928 v soglasju celjskega in mariborskega stanovskega društva.

Pokojninsko zavarovanje.

1. V času najvišjih cen je investiral Pokojninski zavod v poslopja dokajšnje zneske, s katerimi se je izdatno zmanjšala premijska rezerva na škodo zavarovancev.

Predlagamo vsled tega, da se za dobo gospodarske fluktuacije in pred ustaljenjem našega celokupnega gospodarstva v bodoče ne zmanjšuje premijske rezerve z novimi investicijami v poslopja.

2. Kakor smo doznali, naklada Pokojninski zavod svojo gotovino baje v obliki večjih posojil proti pupilarno varnemu zavarovanju na obsežne objekte.

Ker pa cene nepremičnin padajo od dne do dne in se še danes ne more s sigurnostjo predvideti, na kaki višini se bode padec cen ustavil in se lahko zgodi, da se bodo cene nepremičninam z gospodarsko konsolidacijo ustanovile morda tudi pod višino današnje pupilarne vrednosti nepremičnin, bi s tem bila lahko ogrožena čez gotovi znesek danes šteta posojila, kojih višina se ravna po današnji vrednosti nepremičnin z ozirom na njihovo pupilarno varnost. Tudi pa vemo iz izkušnje, da se velike in obsežne objekte zelo težko proda za primerno vrednost iz proste roke, dočim se na javnih dražbah dosežejo že danes vsled pomanjkanja kupcev za obsežne objekte izkupički, ki za-

ostajajo že sedaj prav čisto pod višino pupilarne varnosti nepremičnin.

Zato predlagamo, da se radi neogrožanja premijskih rezerv nalaga v bodoče gotovina v pupilarno varnih zavodih, odnosno v pupilarno varnih vrednostnih papirjih in se posojila na obsežne nepremičnine sploh ne dajajo ali le k večjemu do največ ene četrtine sedanje pupilarne višine vrednosti nepremičnin.

3. Pokojninski zavod za privatne nameščence je postavil že nekoliko palač, ki so se postavile z denarjem, ki je namenjen naši preskrbi.

Te hiše pa s tem, da se jih daje v najem, nikakor ne vrše tiste službe, ki bi jo lahko vršile, če bi se uporabljale tako, kakor to zahtevajo koristi našega članstva.

Imamo namreč ravno v našem stanu in med privatnimi nameščenci sploh nebroj bednih vdov in sirot ter onemoglih revežev, ki jim izplačane skromne rente od daleč ne zadostujejo za njihovo najskromnejše življenje. Ti reveži ne morejo ne živeti ne umreti. Da bi se tem revežem njihova zla usoda vsaj nekoliko izboljšala, bi bilo vsekakor na mestu, da bi dobili nekak priboljšek vsaj v obliki preskrbe z brezplačnimi stanovanji v zavodovih hišah.

Zato smo mi mnenja, da bi bilo upravičeno, da Pokojninski zavod osnuje vsaj v glavnih mestih nekaka svoja zavetišča za te najbednejše reveže, v katerih zavetiščih bi se jim nudila brezplačna stanovanja.

Zato stavimo ta predlog s prošnjo, da si ga osvoji tudi občni zbor in stavi skupno tozadevno resolucijo na pristojnih mestih odnosno na občnem zboru Pokojninskega zavoda.

Občni zbori.

Zadnja dva meseca sta potekala v znamenju občnih zborov strokovnih organizacij, ki so pokazali delavnost in ljubezen voditeljev ter sodelovanje in zanimanje članstva do lastnih institucij. Žal, da je tega koristnega delovanja deležen — in sicer skoro v vseh strokah privatnih nameščencev — le prav majhen del požrtvovalnih in neumornih delavcev. Vsi oni neorganizirani privatni nameščenci, kateri žde v nepojmljivem brezdelju ter opazujejo »križem rok« delovanje svojih z posli preobloženih tovarišev, nimajo na razmahu in uspehih organizacij prav nikakih zaslug. In vendar živijo ti »paraziti« skoro vse od organizacij izvojevane dobrine na račun svojih kolegov, ki žrtvujejo v povzdigo stanu privatnega nameščenstva svoj prosti čas, svoje duševne moči in po največkrat tudi denar in mnogo neprespanih noči.

To opazujemo v vseh delavnih organizacijah in se je to dejstvo konstatiralo tudi na III. Zemaljski konferenci Federacije v Zagrebu dne 10. junija 1928, na zborovanju Federacije v Ljubljani dne 2. julija 1928, na VI. občnem zboru Pokojninskega zavoda v Ljubljani dne 3. julija 1928 ter na naših občnih zbori v Mariboru dne 3. junija 1928 in v Ptujju dne 20. maja 1928.

Občni zbor našega osrednjega društva se je vršil dne 3. junija v Mariboru. Vsi zavedni člani in članice so prihiteli na to zborovanje, da pretresejo letno poročilo društvenega vodstva ter zadobijo vpogled v delovanje in v smernice, po katerih društvo deluje. Vendar pa smo opazili odsotnost onega nezavednega članstva, katero je sicer tačas še maloštevilno, ki bi pa najboljši rabilo pobude ter bi moralo naravnost iskati vsake primerne prilike, da izpopolni svojo strokovno znanje, da se pouči o potrebnosti discipline in važnosti organizacije, ki edina daje vsakemu posamezniku in naši celoti pravo lice, ker tvorimo še le v skupnosti in solidarnosti priznani sloj med privatnim nameščenstvom.

Naš občni zbor pa je bil kljub temu dobro obiskan ter je vladalo med zborovalci pristržno razpoloženje in veliko zanimanje za bogat dnevni red.

Iz Celja je došla od bratskega društva 4-članska deputacija, obstoječa iz predsednika g. Lovro Čremožnika in od-

bornikov gg. Magde Gradišnik, Maksa Peschitz in Josipa Uršič. Iz Ptujja je došel naš delaven tajnik ptujске skupine g. Božo Christof.

Pismo pa je zborovanje pozdravila podružnica Saveza privatnega nameštenika iz Zagreba po poslovodnemu podpredsedniku g. Alojzu Doležal iz Maribora ter tov. Franjo Stelč, pis. ravnatelj iz Kostanjevice.

Zborovanje, ki je trajalo nad 3 ure, je vodil preds. Dragotin Gilčvert. Radi pomanjkanja prostora bomo zapisnik tega nad vse lepo uspelega zborovanja, kakor tudi onega ptujске skupine dne 20. maja 1928 priobčili v prihodnji »Odvetniški pisarni«.

Poleg mariborskih funkcionarjev so podali svoje stvarne referate in predloge celjski delegati tov. Lovro Čremožnik in Josip Uršič, iz Ptujja pa tajnik I. naše skupine tov. Božo Christof.

Vsled vsestranske zahteve in na soglasni sklep prečital je tov. Alojzij Hrašovec odborov spis »Naša brezposelnost itd.«, kakor ga priobčujemo na uvodnem mestu.

Ker je to ena najbolj aktualnih točk za vse uradništvo po odvetniških in notarskih pisarnah, so tozadevna izvajanja napravila na vse navzoče najgloblji vtis in ni manjkalo prirejevanj in ogorčenih vsklikov.

Predsednik Dragotin Gilčvert je reasumiral vso tozadevno predžgodovino, opozoril zborovalce na dejstvo, da je bila snov predelana in spis odobren na odborovi seji dne 1. junija 1928, na kar je podprl izvajanja in trditve z originalnimi listinami ter otvoril debato, ki je bila temeljita in stvarna, a tudi odločna in neizprosna.

Debate so se udeležili tov. Franjo Moškon, Štefan Medved, Martin Planinšek, Alojzij Hrašovec in še nekateri drugi iz Maribora ter tov. Lovro Čremožnik, Maks Peschitz in Josip Uršič iz Celja, kakor tudi tov. Božo Christof iz Ptujja.

Na predlog preds. Dragotina Gilčverta se je soglasno sklenilo, da se ta spis objavi dobesedno v »Odvetniški pisarni« in naj bode to izraz solidarnega mnenja vseh treh organizacij in vsega članstva, ki nosi odgovornost za prečitano in predebati-rano vsebino, kojo mora vsak posameznik ob vsaki priliki tudi sam zagovarjati.

Nadalje so bile soglasno sprejete resolucije, kakor jih sočasno objavljamo na drugem mestu.

Volitve: Na predlog tov. Martina Planinšeka je bil soglasno izvoljen stari odbor z edino izpremembo, da je bila namesto obolelega tov. Cirila Jančar izvoljena v odbor gđc. Iva Lorber. Odbor se je takoj konstituiral takole:

Predsednik: Dragotin Gilčvert, **podpredsednik:** Martin Planinšek, **blagajnik:** Franjo Moškon, **tajnik:** Štefan Medved; **odborniki:** Karl Hoschitz, Alojzij Hrašovec in Iva Lorber. **Namestniki:** Anica Kotnik, Mici Rautar in Franjo Kežman. **Nadzorstvo:** Lija Mlakar in Milica Pušenjak.

Na novo se je ustanovil: **Evidenčni in agitacijski odbor**, v katerega se je imenovalo tov. Minko Zelnik, Lijo Lorber in Alojzija Hrašovec.

Popoldne je priredilo mariborsko društvo na čast celjski delegaciji izlet na Meljski hrib nad Mariborom. Raz te razgledne točke smo občudovali proti severu krasne vinorodne kraje, raztezajoče se po Slovenskih Goricah z razgledom tja do Sv. Lenarta in Marije Snežne ob Nemško-Avstrijski meji. Pred nami pa se je razprostirala vsa lepota mesta Maribora in okolice tja do zelenega Pohorja. Nam nasproti sta nas prijazno vabila Sv. Bolfenk in Razgledni stolp na Pohorju, da prihitimo po senci na romantično planinsko pot po grebenu od Razglednega stolpa mimo Ruške kočice do Klopnega vrha. Žal, da so zaenkrat poletele tja le naše misli in želje.

Pestro sliko nam je nudil nadalje pogled na valovito Dravo, ki se preliva med bogatimi žitnimi polji po Dravski poljani mimo zgodovinskega gradu Vurberga in mesta Ptujja ter hiti dalje nasproti naši prestolici Beogradu. V daljavi nas je pozdravljala Boč in Donati in naši pogledi so se izgubljali v sinjo nižino preko Slovensko-Hrvatske meje.

Podpredsednik Martin Planinšek je na tej krasni izletni točki nagovoril celjske delegate v pristrčnih besedah, povdarjajoč bratsko vez med obema društvoma ter zahvaljujoč se celjskim tovarišem za poset, ki je viden znak našega skupnega napredovanja in medsebojnega zblizanja.

Razšli smo se s prijetnim občutkom, da se naše besede tudi glede zblizanja pretvarjajo v dejanja ter želimo, da bi tudi vsak neorganiziranec uvidel potrebo po skupni fronti. Naj bi iskreno vsak dejal: »Kar je bilo v moji moči, sem za organizacijo in za se storil. Imam pa tudi prijetno zavest in trdno zupanje, da bode tudi društvo priskočilo meni na pomoč, kadar bodem v sili in potrebi.«

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravnishstvo
Aleksandrova cesta št. 16.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

**GLASILO ODVETNIŠKEGA IN NOTAR-
SKEGA URADNIŠTVA ZA SLOVENIJO**

— Izhaja vsak mesec, —
Naročnina stane za celo
leto 48 dinarjev. — Po-
samezna številka 4 dinarje.

Štev. 7.—9.

V Mariboru, mesca decembra 1928.

Leto XV.

Vsebina: 1. Pokojninsko zavarovanje zasebnih nameščenecv. 2. Razdelitev snovi »Odvetniške pisarne«. 3. Občni zbor v Mariboru. 4. Dopisi (iz Celja, Maribora in Ptuja). 5. Raznoterosti.

Pokojninsko zavarovanje zasebnih nameščenecv.

I.

Razpredelnica

sedaj (od dne 1. septembra 1928 dalje) veljavnih plačnih razredov, zavarovalnih premij in rent.

Plačni razred	Letni službeni prejemki od Din do		zavaro- vani pre- jemki	Mesečna zavarovalna premija Din	Nameštencu se sme odločiti na mesec Din	Če bi bilo zavarovanje izvedeno ves čas v istem plačnem razredu, bi znašala letna renta z drag. doklado		
						po 60 mes. zavarovanja Din	po 120 mes. zavarovanja Din	po 480 mes. zavarovanja (starostna renta) Din
I.	150	6000	5400	54	—	3000	3420	7326
II.	6001	8640	7200	72	3	3240	3960	9108
III.	8641	12000	10800	108	21	3960	5040	12672
IV.	12001	17230	14400	144	41	4680	6120	16236
V.	17231	20400	16200	162	53	5040	6660	18018
VI.	20401	27000	18000	180	65	5400	7200	19800
VII.	27001	30000	21000	210	85	6000	8400	23100
VIII.	30001	33000	24000	240	105	6600	9600	26400
IX.	33001	36000	27000	270	125	7200	10800	29700
X.	36001	39000	30000	300	145	7800	12000	33000
XI.	39001	in več	33000	330	165	8400	13200	36300

II.

Praktičen primer,

kako se računajo rente (skupaj z draginjskimi dokladami).

Zavarovanec je bil zavarovan od	Torej pripravnih mesecev	Z mesečno premijo po Din	Vsota za to dobo dejansko vplačanih premij Din	Kot mesečna premija se računa po valorizaciji Din	Kot vsota za to dobo vplačanih premij se računa po valorizaciji Din
1. I. 1909—31. XII. 1909	12	1.50	18	126	1512
1. I. 1910—31. XII. 1910	12	2.25	27	126	1512
1. I. 1911—31. XII. 1911	12	3	36	126	1512
1. I. 1912—31. XII. 1912	12	4.50	54	126	1512
1. I. 1913—31. XII. 1913	12	6	72	126	1512
1. I. 1914—31. VII. 1914	7	7.50	52.50	126	882
1. VIII. 1914—31. XII. 1918 pri vojaki, nezavarovan.					
1. I. 1919—30. VI. 1921	30	7.50	225	126	3780
1. VII. 1921—30. VI. 1922	12	45	540	126	1512
1. VII. 1922—31. XII. 1923	18	90	1620	126	2286
1. I. 1924—30. VI. 1926	30	180	5400	180	5400
1. VII. 1926—31. VIII. 1928	26	240	6240	240	6240
1. IX. 1928—31. XII. 1928	4	330	1320	330	1320
Skupaj	187		15.604.50		28.962

Invalidska renta:

Po §-u 3. »Pravilnika o draginjskih dokladah« sestoji letna računsko invalidska renta, t. j. renta z draginjsko doklado:

1. iz osnovnega zneska;
2. iz 10-kratne povprečne valorizirane premije;
3. iz $\frac{1}{6}$ vsote vplačanih valoriziranih premij.

1. Osnovni znesek znaša v našem primeru le 1800.—Din brez dodatka, ker bi prišel dodatek po 30.—Din za vsakih polnih 360.—Din v pošteve le od zneska, ki bi v zadnjih 120 prispevnih mesecih presežal znesek 21.600 Din, t. j. mesečno premijo 180.—Din za dobo 10 let, dočim je zavarovanec vplačal zadnjih 120 mesecev zavarovanja, t. j. od dne 1. I. 1919 do 31. XII. 1928, dejansko le 15.345.—Din, ob vpoštevanju valorizacije premij do konca leta 1923 na premije po 126.—pa tudi le 20.520.—Din, torej manj nego 21.600.—Din.

2. Zavarovanec je v 187 mesecih zavarovanja vplačal dejansko 15.604.50 Din, v 1 mesecu torej povprečno po 83.45 Din. Desetkratna povprečna premija se pa ne računa od dejansko vplačane povprečne premije, temveč od valorizirane povprečne premije, tako da se računajo premije, vplačane do konca leta 1923, s povprečno premijo, vplačano od dne 1. I. 1924 dalje, a največ s 126.—Din. Od dne 1. I. 1924 do dne 31. XII. 1928, torej v 60 mesecih, je bilo za zavarovanca vplačanih 12.960.—Din, torej na mesec povprečno po 216.—Din. »Pravilnik« pa ne valorizira premij do konca leta 1923 kratkomalo s povprečno premijo od leta 1924 dalje, temveč največ s 126.—Din, ker Pokojninski zavod za nameščenecv za sedaj višje obremenitve ne bi prenesel. Kot valorizirana premija do konca leta 1923 se torej ne računa 216.—Din, temveč le 126.—Din, torej od dne 1. I. 1909 do dne 30. VI. 1914 in od dne 1. I. 1919 do dne 31. XII. 1923 za 127 mesecev po 126.—Din, tako da znaša vsota valoriziranih premij do konca leta 1923 16.002.—Din (namesto dejansko vplačanih 2644.50 Din). Ker je bilo od dne 1. I. 1924 do dne 31. XII. 1928 vplačanih 12.960.—Din (premije, vplačane od leta 1924 dalje, se ne valorizirajo več), znaša vsota vplačanih premij — z vpoštevanjem valorizacije — za vseh 187 mesecev zavarovanja 28.962.—Din (namesto dejansko vplačanih 15.604.50 Din), na mesec torej povprečno po 154.88 Din. Desetkratna povprečna premija znaša torej 1548.80 Din.

3. Vsota vseh vplačanih premij z vpoštevanjem valorizacije znaša 28.962.—Din, $\frac{1}{6}$ te vsote torej 4827.—Din.

Letna invalidska renta z draginjsko doklado znaša torej $\text{Din } 1800 + 1548.80 + 4827 = 8175.80$ Din, z ozirom na mesečno rento, zaokroženo po zadnjem odstavku §-a 8. p. z. na 681.30 Din, pa 8175.60 Din. Zavarovanec bi dobil potemtakem v dveh letih že več rente nego je bilo zanj vsega skupaj vplačanega v 187 mesecih, t. j. v 15 letih in 7 mesecih.

Starostna renta:

Če je zavarovanec izpolnil obenem še pogoje za starostno rento (glej § 11. p. z.), se mu ta renta zviša za 10 odstotkov, torej na 8993.38 Din na leto, z ozirom na zaokroženo mesečno rento 749.40 Din pa na 8992.80 Din.

Zvišanje rente:

Če bi zavarovanec nadaljeval zavarovanje še 8 mesecev, torej od 1. I. 1929 do 31. VIII. 1929 z mesečno premijo 330.— Din, bi prišel k osnovnemu znesku 1800.— Din v pošteb dodatek in tudi ostala sestavna dela rente bi se zvišala po naslednjem računu:

1. V zadnjih 120 mesecih zavarovanja, torej od dne 1. IX. 1919 do dne 31. VIII. 1929, bi bilo dejansko vplačanih 17.925.— Din, ob vpoštevanju valorizacije pa 22.152.— Din, torej za 552.— Din nad zneskom 21.600.— Din, t. j. nad desetletno premijo po 180.— Din. Ker gre 360.— Din v 552.— Din enkrat, se dodaje osnovnemu znesku 1800.— Din enkrat po 30.— Din, tako da znaša osnovni znesek 1830.— Din.

2. Vseh premij je bilo vplačanih v 195 mesecih 31.602.— Din (po valorizaciji). Povprečna enomesečna premija znaša torej 163.09 Din, desetkratna povprečna premija pa 1630.90 Din.

3. Vsota vplačanih premij (po valorizaciji) znaša 31.602 Din, 1/6 te vsote, torej 5267.— Din.

Letna invalidska renta z draginjsko doklado znaša torej 8727.90 Din, z ozirom na zaokroženo mesečno rento 727.30 Din pa 8727.60 Din, starostna renta pa za 10% več, torej 9600.69 Din na leto, z ozirom na zaokroženo mesečno rento 800.10 Din pa 9601.20 Din.

Valorizacija premij do konca leta 1923 z nižjim zneskom nego s 126.— Din pride le redkokdaj v poštev, ker znašajo vse premije od dne 1. I. 1924 dalje pa do zavarovančeve vpokojitve ali smrti le tedaj manj nego povprečno po 126.— Din na mesec, če zavarovančevi službeni prejemki od dne 1. I. 1924 pa do vpokojitve ali smrti niso bili povprečno višji nego po 12.000.— Din na leto. V takem izjemnem primeru se premije do konca leta 1923 valorizirajo z nižjo povprečnino premij, vplačanih od 1. I. 1924 do vpokojitve ali smrti.

Do rent in draginjskih doklad, izračunanih po §-u 3. »Pravilnika o draginjskih dokladah«, imajo pravico vsi zavarovanci brez ozira na gmotne razmere. Od gmotnih razmer je odvisna le posebna mesečna podpora, ki jo dobivajo lahko po §-u 6. »Pravilnika« v izrednih primerih vdove z otroki in dvojne sirote poleg rent in draginjskih doklad.

Evidenčni listi:

Če zavarovanec nima več vseh zavarovalnih odlokov ali sicer ne ve, koliko mesecev in s kolikimi premijami je zavarovan, se lahko obrne na Pokojniški zavod za nameščence v Ljubljani, Miklošičeva cesta, s prošnjo, da mu ta pošlje prepis »evidenčnega

lista«, iz katerega razvidi ves potek zavarovanja, tako da si potem po gornjih podatkih vsak čas lahko sam izračuna rento.

VII. Redni občni zbor Pokojniškega zavoda.

Dne 20. decembra 1928 se je vršil v posvetovalnici mestnega magistrata v Ljubljani VII. redni občni zbor dne 29. oktobra 1928 novo izvoljenih delegatov Pokojniškega zavoda.

Zborovanje je otvoril predsednik g. Vekoslav Vrtovec, ki je v svojem uvodnem govoru na kratko orisal velike zasluge svojega prednika, bivšega predsednika, dvornega svetnika g. dr. Vedernjaka, kateremu gre glavna zasluga, da se je zavod razvil v eno prvih naših social. institucij. Dalje je poročal, da je potekla funkcijska doba prve zavodove uprave in da so bile zato razpisane nove volitve, ki pa so odpadle, ker je bila vložena samo po ena kandidatna lista iz vsake volilne skupine. Kandidati na teh listah so bili zato izvoljeni brez volitev. S tem so vsi člani pokojniškega zavoda dokumentirali, da se zavedajo velikega stvarnega pomena zavoda in svojih dolžnosti do njega.

Volitve članov načelstva.

Na dnevnem redu so bile volitve 12 članov načelstva in enakega števila namestnikov. Od delodajalcev so bili izvoljeni:

Za prvo skupino (denarni zavodi in zavarovalnice) dr. Mirko Božič, ravnatelj Kranjske hranilnice v Ljubljani; namestnik dr. Franc Kržan, ravnatelj Ljudske posojilnice v Ljubljani;

za drugo skupino (trgovina in spedicija) Josip Kavčič, šef firme Rossmann in Čurn v Ljubljani; namestnik Ferdo Pintar, solastnik firme Pintar in Leonard v Mariboru;

za tretjo skupino (rudarji in kovinarji) inž. Avgust Heinrich, ravnatelj TPD v Ljubljani; namestnik g. Rihard Skubec, generalni ravnatelj TPD;

za četrto skupino (ostala industrija in obrt) dr. Ernest Rekar, industrijalec in lastnik firme Belca na Dovjem z bivališčem na Jesenicah; namestnik Fran Bonač, tovarnar v Ljubljani, ter Adolf Ribnikar, podpredsednik Delniške tiskarne v Ljubljani; namestnik Anton Krejči, ravnatelj tvornice vžigalic v Rušah;

za peto skupino (ostali poklici) dr. Josip Jerič, odvetnik v Ljubljani, namestnik Fr. Jerič, ravnatelj Hotelske družbe v Celju.

Od nameščencev so bili izvoljeni v načelstvo:

Za prvo skupino (denarni zavodi in zavarovalnice) Peter Bergant, uradnik Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani; namestnik dr. Anton Milavec, uradnik Zadrugne zveze v Ljubljani;

za drugo skupino (trgovina in spedicija) Evgen Lovšin, pooblaščenec firme Rude in kovine v Ljubljani; namestnik Ciril Likar, uradnik spedijske firme R. Ranzinger v Ljubljani;

za tretjo skupino (rudarji in kovinarji) dr. Makso Obersnel, pooblaščenec Kranjske industrijske družbe na Jesenicah; namestnik Franc Stepišnik, poduradnik TPD v Zagorju;

za četrto skupino (ostala industrija in obrt) Avgust Bercijeri, pooblaščenec firme Kajfež v Kočevju; namestnik Gustav Piterle, disponent firme Glanzmann in Gassner v Trzinu; in Franc Svetek, uradnik tvrdke Nova jugometalija v Ljubljani; namestnik Hubert Pelikan, knjigovodja Ljudske tiskarne v Mariboru;

za peto skupino (vsi ostali poklici) **Janko Bukovec**, uradnik Samostojne kmečke stranke v Ljubljani; namestnik **Dragotin Gilčvert**, pisarniški ravnatelj v Mariboru.

Volitve v razsodišče:

Pri volitvah v razsodišče zavoda so bili izvoljeni: za delodajalce **dr. Dermastia** in **dr. Novak** z namestnikom **dr. Feticchom** in **dr. Basajem**; za nameščence pa **dr. A. Stele** in **Fr. Skaza** z namestnikom **Antonom Arkom** in **dr. Trilerjem**.

Razdelitev snovi Odvetniške pisarne.

Na Silvestrovo 1928.

Večkrat smo ustmeno in pismeno apelirali na uredništvo, na gg. šefe in koncipijente ter jih vabili k sodelovanju.

Odziv je bil dosedaj malenkosten. Vsled tega tudi naš list ni na oni višini, ki smo si jo zamislili ob ustanovitvi, bodisi glede števila naročnikov, bodisi vsebine, oz. rednega izhajanja.

Temu pa ni kriv urednik in tudi ne društveno vodstvo Mariborske organizacije. Društveno vodstvo v Mariboru in uredništvo Odvetniške pisarne se je od pričetka izhajanja društvenega glasila od leta 1921 mnogo trudilo, da se list razširi po vseh odvetniških in notarskih pisarnah v Sloveniji, da postane zanimiv, poučen in slednjič, da ne preneha kar naenkrat izhajati, kakor se je to raznim sorodnim listom v teh 9 letih večkrat pripetilo.

Mnogo snovi smo obdelali v teh 9 letih. Nekatere izdaje Odvetniške pisarne so bile prav zanimive in raznovrstne. Tu in tam je bila snov prikrojena tudi v bojevitim duhu, ker so razmere tako zahtevale.

Članstvo je bilo za to hvaležno, kar se je pokazalo na sestankih in občnih zborih. Tudi sorodne organizacije so z zanimanjem zasledovale naš pokret in razplet dogodiljav glede našega stanu v našem strokovnem listu. To se je dokumentiralo tudi pri razdelitvi mandatov v Delavsko zbornico, pri volitvah v Pokojninski zavod, v razna druga zastopstva, kakor v Borzo dela, Zvezo društev privatnih nameščencev, Federacijo itd. V teh institucijah zastopan je tudi naš stan, ker smo se potom našega glasila in z osebnim sodelovanjem s sorodnimi organizacijami spoznali ter stopili med nje kot sobojevniki za zboljšanje položaja privatnih nameščencev na sploh.

Tudi bratska uredništva raznovrstnih strokovnih glasil, kakor Organizator v Ljubljani, Organisation na Dunaju, Privatni Nameštenik v Zagrebu in druga so izrazila svoje priznanje glede »Odvetniške pisarne«.

Naše glasilo pa bi lahko postalo prvovrsten strokovni list, ako bi bila uslišana prošnja uredništva, naj si list naroči vsak odvetniški in notarski nameščenec, vsak šef in koncipijent ter naj vsak po svoji moči in zmožnosti prispeva s članki. Z aktivnim sodelovanjem nas vseh bomo list razširili, snov správili v pravo smer, tako, da bode postalo naše glasilo strokovno in raznovrstno. Vsak član bi moral občutiti ne le dolžnost, temveč potrebo po stanovskem glasilu.

Kar želj v listu citati, naj sam zasnuje ali pa poda vsaj tezađevno inicijativo. Lahko bi bilo v tem

slučaju uredniku snov razdeliti, jo eventuelno popraviti in list pravočasno izdati.

V zadnjih 9 letih imelo se je uredništvo boriti ne samo s pridobivanjem naročnikov, temveč tudi v izbiranju snovi. Izdelovanje in snovanje posameznih člankov ne sme bremeniti le na ramah urednika, temveč delo se mora porazdeliti med vse ono članstvo, ki je v to sposobno in mu je razmah našega pokreta pri srcu.

Ta želja je naše društvo prešinjala koj ob ustanovitvi našega glasila, za to so si maloštevilni sodelniki vso to dobo prizadevali, da se list obdrži. Dosegli smo vsaj to, da je list ostal pri življenju. Veseli pa smo, da je list vplival pri stalnih naročnikih tudi vzgojno, da jim je postal potreba. To dokazuje razveseljivo dejstvo, da štejemo danes lepo število onih zvestih naročnikov iz vrst rednih in podpornih članov, ki list dobivajo in ga tudi plačujejo nepretrgano že od leta 1921 do danes.

Za bodoče leto si namerava uredništvo razdeliti snov v glavnem na teh-le 6 rubrik.

1. **Uvodniki:** Pod to rubriko se bode na uvodnem mestu objavljalo uvodnike: t. j. strokovne članke, razmotrivanje socijalnih vprašanj v ožjem ali širšem pomenu, občne zборе, podlistke itd.

2. **Dopise:** Iz Celja, Maribora, Ptuj, Murske Sobote in drugod. Pod to točko lahko priobčuje vsak naš naročnik dopise prav raznovrstne vsebine, kakor: mezdno gibanje, delavni čas, nasvete, obvestila o porokah, premestitvah, smrtne slučaje, brezposelnost itd.

3. **Iz pisarniške prakse:** Pod tem naslovom smo že dosedaj objavili nekatere važnejše razsodbe, katerih v Slovenskem Pravniku ne čitamo. Ker se vedno bolj množijo izvršilne zadeve in je ta referat v najožjem stiku z našo službo, potrebno je tej točki posvetiti posebno pozornost. Zlasti v izvršilnih zadevah je glede kolekovanja in glede sodnega postopanja sploh, zlasti pa glede odmeritve stroškov, različna praksa. Niti odločbe rekurznih sodišč v sličnih slučajih niso enotne. Potrebno in koristno je torej, da se medsebojno potom našega lista obveščamo vsaj o najvažnejših odločbah in tudi v tem pogledu utrdimo našo prakso ter razširimo naše znanje in obzorje. Kdor ne utegne izdelati za tisk sposobne snovi, naj nam pošlje prepis dotičnih sklepov in odločb ter na kratko omeni predzgodovino.

Uredništvo bode iz tega materiala priobčilo glavno vsebino z navedbo opravilne številke dotičnega akta, kar bode v mnogih slučajih uporabno za vložitev ali opustitev rekurzov, za utemeljitev posameznih vlog itd.

4. **Vprašalna skrinjica:** Pod to rubriko bode uredništvo odgovarjalo na razna vprašanja, odnosno podajalo nasvete. Ta kotiček naj bi bila naša posvetovalnica.

Ker se pa tovariši večkrat ne upajo z imeni na dan in bi v kočljivih slučajih tudi uredništvo lahko prišlo v nepotrebno zamero oz. v navskrižje s strogim tiskovnim zakonom in slednjič, ker bi se lahko prizadetim osebam z objavo delikatnih zadev škodilo, ne bomo pod to rubriko navajali imen in krajev, temveč operirali s številkami. Vsakdo naj se poslužj poljubnih števil od 1 do 100. Dopis podpiše s polnim imenom in naslovom, pod katerega pristavi številko. Dopis gre v arhiv, odgovor pa bomo priobčili pod označeno številko. Anonimni dopisi gredo

v koš in se na nje ne odgovarja. Na podpisane dopise, označene s številko, pa bode sledil odgovor z isto številko. N. pr. **Vprašanje št. 8:** Posredovanje služb: Ali je še prosto mesto strojepiske pri Dr. N. N. in kakšni so pogoji?

Odgovor na št. 8: Mesto še ni zasedeno. Zahteva se perfektnost v strojepisju in praktično znanje stenografije, ker dotični šef ne diktira v stroj, temveč v stenogram, kojega je treba pretipkati. Plača mesečno 1800 Din in šef plača vsa socialna bremena za Vas. Požurite se, ker je več prosilk. Ali: **Vprašanje št. 40,** tiče se uradnih ur.

Odgovor na št. 40: V odvetniških in notarskih pisarnah je že pred vojno bilo uvedeno 7-urno uradovanje. Navadno se uraduje od 8.—12. in od 3.—6. ure. V teh urah morate točno zahajati v urad in jih izpolniti z vestno službo, potem Vaš šef ne bode imel povoda uvajati 8-urnik, proti kateremu bi v danem slučaju nastopila naša organizacija z vsemi zakonitimi sredstvi.

5. Posredovalnica: V ta oddelek spadajo vesti glede praznih mest, števila kompetentov, odnosno onih šefov, ki iščejo uradništvo. Brezposelni naj se takoj javijo. Pa tudi oni, ki nameravajo službo premeniti, naj se oglašajo radi evidence in uspešnega posredovanja.

6. Raznoterosti: Kar ne bode spadalo v eno njihovih rubrik, bomo priobčili pod tem naslovom.

Upamo, da bomo s to razvrstitvijo snovi ustregli željam in potrebam čitateljev našega lista.

Od Vašega sodelovanja pa je odvisno, da se list v vseh oddelkih pravočasno napolni in da bode uredništvo v prijetnem položaju, snov urediti in Odvetniško pisarno v pomnoženem številu pravočasno izdati.

V tem pričakovanju se zahvaljujemo vsem sodelavcem in naročnikom za dosedanje prispevke ter Vas prosimo, da nam ostanete naklonjeni tudi v bodočem letu.

Socialne potrebe, razplet dogodkov v pokretu zasebnih nameščencev in bližajoča se desetletnica obstoja našega društva, vse to bode dalo dovolj gradiva in povoda, da bode lahko naše glasilo v bodočem letu na vsebini bogato in nam vsem potrebno.

Z željo, da Vam bomo zamogli danes leto podati boljšo bilanco, želi vsem naročnikom in našim prijateljem

VESELO IN SREČNO NOVO LETO!

Uredništvo.

Občni zbor v Mariboru.

V »Odvetniški pisarni« za mesec julij 1928 smo donesli resolucije, sprejete na občnem zboru osrednjega društva v Mariboru dne 3. junija 1928. Tudi izid volitev je že bil objavljen.

Danes sledi obljubljenoro poročilo o tem skupnem zborovanju.

Iz Celja došla je 4-članska deputacija, obstoječa iz predsednika g. **Lovro Čremožnik** in odbornikov gg. **Magde Gradišnik**, **Maksa Peschitz** in **Josipa Uršič**. Ptujsko skupino je zastopal tajnik g. **Božo Christof**.

Iz Mariboru se je članstvo v lepem številu zbralo. Društveni odbor bil je polnoštevilno navzoč. Zborovanje se je vršilo v klubovi sobi hotela »Mariborski dvor« v palači Pokojninskega zavoda v Mariboru.

Predsednik Dragotin Gilčvert

otvoril je ob 10. uri VIII. redni občni zbor, pozdravil navzoče ter izrekel pristrčno dobrodošlico osebno navzoči delegaciji iz Celja in Ptuja.

V imenu društva in v lastnem imenu se je ponovno zahvalil predsedniku celjskega društva tov. Čremožniku za nad vse ljubezniv sprejem mariborske delegacije na skupnem zborovanju v Celju dne 22. januarja 1928.

Celjsko društvo izrazilo je na dotičnem zborovanju v Celju svoje priznanje do našega društva tudi s tem, da je iz srede našega društva imenovalo mene in tov. Moškona častnim članom Celjskega društva. Četudi sem osebno vesel, da ste me uvrstili med častne člane onih zaslužnih mož, ki imajo nepozabne zasluge za 30-letni razvoj Celjskega bratskega društva, velja vendar v prvi vrsti to odlikovanje našemu društvu. Brez sopomoči od Vas članov in članic ter Vaše zavednosti in vztrajnosti, bi jaz kot predsednik ne mogel kazati na uspehe v razvoju našega sloja. Ker pa smo v Mariboru skozi celih 9 let v medsebojnem zupanju in v izpolnjevanju naših društvenih dolžnosti neumorno delovali za izboljšanje življenskih predpogojev, za stalnost in ugled odvetniškega in notarskega uradništva, zamogel sem v imenu nas vseh ponesti kot predsednik na razna zborovanja ugodna poročila o našem pokretu. Pokličite si v spomin burne debate na naših zborovanjih ter mnogovrstno in koristno snov, katero smo obelodanili tekom teh 9 let v našem glasilu »Odvetniška pisarna«. Zato smatramo celjsko odlikovanje za izraz vidne zahvale našemu društvu, vsled česar naj tov. Čremožnik sprejme za Celjsko društvo tozadevno zahvalo od vseh naših članic in članov.

Jaz mislim, da bode temu pritrdil tudi tov. Moškon. On kot društveni blagajnik našega društva je zbiral celih 9 let članske prispevke ter najbolj pozna naše vrle članice in vztrajne člane, ki so po večini z veseljem in ljubeznijo do društva redno plačevali razmeroma visoke mesečne prispevke. **Ob tej priliki moram poudariti posebno naklonjenost in pravilno umevanje delovanja našega društva od strani naših čislanih podpornih članov. Skoro vse odvetnike, notarje in koncipijente šteje naše društvo med svoje zveste podporne člane. So to naši pravi prijatelji, ki redno plačujejo mesečno podpornino in naročnino za naše glasilo, za katerega vsebino se tudi zanimajo.**

Dasi smo v teh 9 letih izplačali velike vsote na pogrebniinah, na brezposelnih podporah, za tisk »Odvetniške pisarne« itd., Vam bode tov. blagajnik vkljub vsem tem izdatkom lahko poročal, da iznaša danes čisto premoženje našega društva iz vseh fondov **51.235,51 Din.**

Te številke označujejo disciplino in društveno ljubezen našega celokupnega članstva, kojemu izrekam prav toplo društveno zahvalo.

Blagajniku Moškonu kot čuvvarju našega imetja pa naj velja za njegov 9-letni trud in požrtvovalnost naša pristrčna zahvala in častno odlikovanje bratskega Celjskega društva. Ako kdo, zaslužil je tov. Moškon častno članstvo naše najstarejše organizacije v Celju, katero je pomagal pred 30 leti ustanavljati. Tudi on je ostal zvest ciljem, katere smo si leta 1896 v Celju zamislili. Služil je zvesto društvenim namenom kot odbornik, blagajnik in mnogo let kot urednik našega glasila v Celju, Gorici in sedaj v Mariboru.

Predsednik Gilčvert se na to zahvali tov. **Minkí Zelnik, Milici Pušenjak** in **Štefanu Kamenšek**, ki so ga v deputaciji spremljali dne 22. januarja 1928 v Celje na skupno zborovanje.

Nadalje tov. **Marici Rauter, Minkí Zelnik** in **Ivi Lorber**, ki so ga v deputaciji spremljale na občni zbor naše I. skupine v Ptuj dne 20. maja 1928. Obžaluje, da se teh zborovanj, zlasti v bližnji Ptuj, ni udeležilo večje število članstva iz Maribora. Prosi, da se v bodoče sličnih prireditve udeležijo poleg članic, zlasti starejši tovariši, ki razpolagajo gmotno z večjimi sredstvi in zamorejo vsled svojega službenega položaja in življenskih izkustev v marsikaterem oziru na takih zborovanjih mnogo koristiti društvenim ciljem ter dati mlajšim novih smernic in pobude.

Na to prečita poročilo

ravnatelja Ludvika Cvetko

kot predsednika II. skupine v Murski Soboti, ki pošilja zborovalcem pismene pozdrave. Pismo je pozdravil občni zbor tudi pis. ravnatelj g. **Franjo Stelč** iz Kostanjevice.

Ob prečitaniu pisma

g. Alojza Doležal,

poslovodečega podpredsednika **Saveza priv. namještenika Jugoslavije**, podružnica Maribor, so zborovalci glasno pritrjevali. Pismo Saveza z dne 3. junija 1928 se glasi:

Tovariški občni zbor!

Podružnica Saveza privatnih nameščencev v Mariboru iskreno pozdravlja današnji občni zbor Društva odvetniških in notarskih uradnikov, želeč tovariški organizaciji čim več uspehov v borbi za stanovske pravice.

Z veseljem ugotavljamo, da se skupna stanovska fronta privatnih nameščencev jači, ter da bo prišel skoraj čas, ko bomo v že se snujoči Federaciji znali z večjim uspehom ščititi in izvojevati privatnim nameščencem v socialnem in kulturnem oziru čim največ dobrin.

Letos nas čaka prva preizkušnja pri enotnem nastopu volitev delegatov v Pokojninski zavod. Verujemo, da bomo združeni izvojevali sijajno zmago. Dolžnost nas vseh je, da se zavedamo, kako važna je ta institucija za slehernega nameščenca.

Žal, da se že vsled svoječasno določenega izleta na Pohorje nisem mogel v imenu naše organizacije osebno udeležiti tovariškega zbora. Na Pohorje pridejo namreč tudi tovariši iz Zagreba.

Izjavljam, da smo z Vašim neumornim predsednikom, ravnateljem Dragotinom Gilčvertom, edini v vseh važnih stanovskih vprašanjih. V mariborski medstrokovni organizaciji složno nastopamo za interese nameščencev.

S klicem »Naj živi in procvita Vaša stanovska organizacija v korist članov in skupnih ciljev privatnega nameščenstva!« Vas tovariško pozdravljamo!

Na to je dobil besedo

predsednik Lovro Čremožnik,

ki je bil od navzočih živahno pozdravljen ter je izvajal v imenu Celjske delegacije:

Cenjeni zborovalci!

V imenu bratskega celjskega društva Vam pri našam najpristrčneje pozdrave iz naše zelene metropole ob bistrih valovih Savinje.

Prav radi smo se odzvali Vašemu povabilu ter prihajamo z veseljem v Vašo sredino. Ne le, da smo Vam tak protibisk že itak dolžni za Vašo udeležbo na našem izrednem občnem zboru v mesecu januarja tl., smatramo na drugi strani potrebnim, da pokažemo z našo udeležbo na zunaj strnjeno naših vrst ter pripravljenost in resno voljo do skupnega in enotnega sodelovanja pri reševanju vprašanj, ki se tičejo našega stanu.

Uvidevamo vsled sedanjih razmer diktiranega položaja potrebo vsestranskega skupnega in enotnega nastopanja. V svesti smo si, da posamezniki svojih visokih načrtov in idealnih teženj nikakor ne bi mogli uveljavljati, če bi bili v svojih stremljenjih osamljeni, temveč vemo iz britkih izkušenj dobro, da je treba za uresničenje vsakih teženj čimvečjega povdarka.

Tudi naša društva, kojih prva dolžnost je, skrbeti za dobrobit svojih članov, se morajo zavedati in se tudi zavedajo, da je treba našim voditeljem složne, močne armade, ki jih v njihovem upravičenem boju podpira, če nam hočejo izvojevati zmago.

Iz tega vidika smo smatrali za svojo dolžnost, da smo prišli v Vašo sredino in tako solidarno podpremo s svojo navzočnostjo Vaše težnje in Vaša stremljenja, ki so obenem tudi naša in celega našega stanu.

Srečni smo, da smemo tudi mi pokazati javno, da znamo ceniti koristi naših članov in pokazati to z našo udeležbo pri Vašem občnem zboru, katerega s tem želimo najobilnejših uspehov.

V tem znamenju kličem Vašemu občnemu zboru: »Bog daj obilo sreče!«

Kot odposlanec I. skupine v Ptuj se je oglasil k besedi

tajnik Bogo Christof,

ki je podal naslednji referat:

Cenjeni tovariši in tovarišice!

Ker se je še le pred kratkim, t. j. 20. maja 1928 vršil naš VI. redni občni zbor v Ptuj in ker so bila poročila naših funkcionarjev o delovanju naše skupine na dotičnem občnem zboru že podrobno podana, ki jih boste itak čitali v prihodnji številki našega glasila, se radi tega moje poročilo omeji le na najvažnejše točke.

Predvsem poročam, da se je morala naša skupina, tako, kakor osrednje društvo, boriti proti nastavljanju državnih penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah. Obrnili smo se radi tega večkrat na Osrednje društvo, da stori vse potrebne korake, da se to prepreči. Priznamo, da je Osrednje društvo po našem agilnem predsedniku tov. Gilčvertu storilo vse potrebno in na merodajnih mestih interveniralo, da se to prepreči. Prejmite našo pristrčno zahvalo; posebna hvala pa gre predsedniku tov. Gilčvertu.

Drugo, kar je zelo žalostno, je to, da se naši še neorganizirani tovariši, ker nas je že itak pičlo število, ne zavedajo svoje tovariške dolžnosti in se nikakor nočejo pridružiti naši organizaciji. Teh neorganizirancev imamo še **sedem** v Ptuj, ki so vsi po večini **notarski uradniki**, oz. da se boljše izrazim, **organiziran ni niti eden notarski uradnik.**

Se pred našim občnim zborom smo vse te še enkrat vabili pismenim potom k pristopu. Prvega t. m., ko je šla naša inkasantinja pobirati članarino, žal niti eden od teh ni plačal članarine, ker smatrajo, da je stanovska organizacija nepotrebna. **Smatram, da ti ljudje niso vredni, da jih imenujemo naše tovariše in predlagam, da jih pri vsaki priliki ignoriramo.**

Naš predsednik tov. Gilčvert nam je na našem zadnjem občnem zboru poročal med drugim tudi, da se, in to največkrat, oglašajo pri društvenem blagajniku za podpore taki ljudje, ki sploh niso bili pri nobenem društvu včlanjeni. Kljub temu pa se jim je izplačala — izjemoma — skoraj v vseh slučajih, primerna podpora. Mislim, da take podpore v bodoče lahko izostanejo. **»Ako nas takrat nisi poznal, nas tudi sedaj ni treba iskati,«** naj bode geslo za v bodoče. Zakaj bi se takim neorganizirancem dajale podpore, naj se raje potrebnejšemu našemu članu, ko pride v stisko, priskoči z višjim zneskom na pomoč! Prosim, da danes izvoljeni odbor Osrednjega društva to za v bodoče upošteva.

Glede članstva bi poročal, da smo med letom pridobili 1 rednega in 1 podpornega člana, tako, da skupina šteje 24 članov.

Premojenja ima naša skupina s stanjem z dne 15. maja 1928 **Din 2593.19**, ki je naložen v hranilnici.

Na koncu mojega poročila izrekam v imenu naše skupine najpriskrenejšo zahvalo Osrednjemu odboru, posebno pa našemu marljivemu predsedniku tov. Gilčvertu, kateri nam je dajal direktive in našim željam vedno rade volje ustregel.

Želimo, da ostanemo še v bodoče v tako dobrih medsebojnih odnosih, posebno pa še želim in kar je moja najiskrenejša želja, **da se končno vendar enkrat najdemo vsi odvetniški in notarski uradniki v eni močni in ugledni organizaciji!**

Tov. Gilčvert se zahvali predgovorniku, apelira na tovariše v Celju, da ostanejo zvesti sklepom, **kateri smo dne 22. januarja 1928 soglasno sprejeli v Celju in ki naj bodo obvezni za vse odvetniško in notarsko uradništvo po Mariborski oblasti.** Z veseljem povdarja, da se Ptujška skupina trdno drži. Kar se je članstva strnilo v skupino, smo v zadnjih letih obdržali. Izjemo dela uradništvo po obeh notarskih pisarnah, česar so pa krivi v glavnem izvestni šefi in državni penzionisti, ki so se ugnezdili tudi v Ptuj v nekatere pisarne. Organizirano uradništvo naše ptujške skupine bomo ob vsaki priliki ščitili. **Ptujška skupina daje z rednim poslovanjem in točnim pobiranjem prispevkov lep vzgled, kako se naj disciplinirano med člani vzdržuje.**

Kot delegata te vzorne skupine, tov. Christofa, prav priskrečno pozdravljamo v naši sredi.

Tov. Gilčvert poda na to v glavnih obrisih društveno poročilo osrednjega društva.

Razvoj društva v **društvenem letu 1927** bil je normalen. Število članstva ostalo je na oni višini kot lani. **Blagajniško stanje pa je naraslo.** To je razveseljivo dejstvo. Kajti **točno pobiranje in redno plačevanje društvenih prispevkov je prvi in glavni predpogoj za obstoj in procvit vsake organizacije.** Tudi naša I. skupina v Ptuj se lepo razvija. **Članstvo — razun enega — redno plačuje in blagajničarka redno vsak mesec odpošlje osrednjemu društvu ono kvoto, ki je v pravih označena.** Tudi odborna poročila so vsestransko dobra in točna.

Poročilo II. skupine v Murski Soboti z dne 29. maja 1928 sem Vam že uvodoma prečital. Kakor je razvidno iz poročila, je ondotni blagajnik tov. Filip Pozvek zanemarjal svoje blagajniške dolžnosti, da ni vsak mesec sproti pobral članarine in drugih društvenih prispevkov. Nekaj krivde pa zadene tudi članstvo v Murski Soboti, ker se premalo zanima za lastne stanovske zadeve.

Društveni list »Odvetniška pisarna«, kakor tudi Zvezin list »Organizator« je članstvo v Murski Soboti prejelo. **Ta stanovska glasila je treba od konca do kraja pazno prečitati.** V teh listih so bile opetovanokrat številčno objavljene dolžnosti, **kateri mora točno izpolnjevati vsak član napram skupini, skupina napram Osrednjemu društvu, slednje nasproti Zvezi in ista nasproti Federaciji.**

So to točno določene dolžnosti, na katerih temelji društveni obstoj in življenje vsake organizacije. Članstvo lahko primerjamo dolgi verigi. Ako bi se v verigi potrgali ali izmaknili posamezni členi, bi postala veriga nerabna, ako je ne dobi kovač v popravilo. Isto je s članstvom. Organizirane člane mora blagajnik vedno imeti v evidenci ter jih vsak mesec obiskati. Kdor se nam je odtujil in noče več plačevati, tega se naj takoj javi centralnemu društvu, **katero ga bode še enkrat opominjalo, potem pa iz članstva črtalo.** Ostale člane je zopet mesečno spojit v društveno verigo in nastale vrzeli takoj popolniti s pridobivanjem novih članov.

Tovariš **Ludvik Cvetko** kot predsednik II. skupine v Murski Soboti je s svojimi sredstvi rešil čast te naše skupine. Razun od blagajnika nabranih par sto dinarjev, je vse zastale prispevke članstva v Murski Soboti do 31. maja 1928 iz svojega založil ter poslal centrali znesek **1463 Din.** Izrekam mu našo skupno zahvalo za ta neobičajen čin društvene požrtvovalnosti.

S tem, kakor tudi s svojim trudom, da bi ustvaril trdno in delujočo skupino v Murski Soboti, je dokazal, da smo se obrnili na pravega tovariša, ki ima voljo in povoljno socijalno stališče, da se zavzame za razširjenje naše organizacije.

Žal, da tovariše in kolegince v Murski Soboti še ni prešinila zadostna stanovska zavest, da bi znali prav ceniti važnost in koristi organizacije.

Mi želimo, da se tovariši in kolegince tudi v Murski Soboti preorijentirajo ter popravijo zamujeno, da postanejo v bodoče naši pravi tovariši v skupnosti in slogi s kolegi v Mariboru, Ptuj in Celju. Le tako zamorejo v slučaju premembe službe ali v drugih potrebah računati na našo kolegijalnost in pomoč od strani naših organizacij in drugih stanovskih institucij.

V ostalem se nanašam na društvena priobčila v »Odvetniški pisarni« in »Organizatorju«. Kdor je obe glasili vsakokrat sproti pazno prečital, ta je prilično informiran o društvenem delovanju in o splošnem pokretu zasebnega uradništva po Sloveniji.

Društvo je zastopano v Delavski zbornici in Narodnem klubu (Gilčvert in Čremožnik), pri Borzi dela (Gilčvert), pri Pokojniškem zavodu za nameščence v Ljubljani (Christof, Čremožnik in Gilčvert), pri Zvezi društev privatnih nameščencev v Ljubljani (Čremožnik, Gerdina iz Celja, Christof iz Ptuja in Gilčvert iz Maribora).

Zvezi načeluje g. **dr. Makso Obersnel**, blagajno vodi g. **Evgen Lovšin**; šteje 24 društev in skupin z nad 1500 člani.

Zveza je pristopila k Federaciji za Jugoslavijo, ki zboruje na Zemaljski konferenci v Zagrebu dne 10. VI. 1928 in bode za Slovenijo v imenu Zveze referiral tov. Evg. Lovšin. Na ta način bode na tej važni konferenci zastopano tudi naše društvo, ki je poslalo na Zemaljsko konferenco pismene predloge in pozdrave ter naprosilo g. Lovšina, da na tej konferenci tudi osebno povdari pokret in potrebe odvetniškega in notarskega uradništva po Sloveniji.

Medstrokovni odbor v Mariboru pridno in složno deluje. Vzdržujemo na sejah in v medsebojnem obče-
vanju nadstrankarsko stališče in kolegijalne medse-
bojne odnošaje. Tako pripravljamo v Mariboru — lo-
kalno — pot za združitev z drugimi sorodnimi or-
ganizacijami ter pospešujemo cilje organizacij v zdru-
žitev v Federaciji za celo Jugoslavijo. Medstrokovni
odbor tvorijo predsedniki in tajniki mariborskih po-
družnic Saveza privat. namještenika in Saveza ban-
karskih činovnika ter našega društva.

Sledi poročilo o važnejših sklepih Delavske zbor-
nice v Ljubljani ter o sejah ekspoziture Delavske
zbornice in predsednik zlasti opozarja na čitalnico,
ki je v Ekspozituri Delavske zbornice v Pokojninski
palači v Mariboru založena z dnevnim časopisjem, z
revijami ter bogato knjižnico, kjer si lahko vsak član
izposodi vsakovrstne knjige.

Poroča tudi o Pokojninskem zavodu, zlasti o za-
nimivem občnem zboru dne 16. aprila 1928, na kate-
rem je bil sprejet Načrt spremembe sedanjega po-
kojninskega zakona.

Poročilo o občnem zboru I. skupine v Ptuj 20.
maja 1928 prinašamo na drugem mestu. Obširno pred-
sednikovo poročilo se odobrilno vzame na znanje.

Na to dobi besedo

tajnik štefan Medved,

ki izvaja: Ker je tov. Gilčvert v svojem poročilu po-
dal skoro celi referat in ker smo važnejše dogodilja
itak že čitali v »Odvetniški pisarni«, mi ne ostaja
mного za povedat. Omenim na kratko le, da so se v
odborovih sejah obravnavala vsa za naš stan važna
vprašanja, kakor brezposelnost, pokojninsko zavar-
vanje, posebno pa naše stališče napram nastavljanju
**državnih penzionistov po odvetniških in notarskih
pisarnah. Storili so se mnogi koraki za odpravo tega
za našo eksistenco škodljivega pojava. Vsled društve-
nega nastopa in posredovanj vplivnejših tovarišev ter
sodelovanja nekaterih nam naklonjenih odvetnikov,
se je sprejemanje penzionistov omejilo v Mariboru na
dve pisarni. Želimo, da bi tudi ti dve pisarni v Mari-
boru ne delali izjeme ter bi tudi tozadevno pokazali
svojo solidarnost z drugimi odvetniki in notarji.**

Tajniško poročilo se odobri, na kar dobi besedo

blagajnik g. Franjo Moškon.

Blagajniško poročilo za čas od 31. decembra 1926
do 31. decembra 1927, oz. 3. junija 1928.

A. Dohodki:	Din
Stanje blagajne 31. decembra 1926	29.08
članarine rednih članov	5.043.26
članarina podpornih članov	1.965.—
naročnina za list	4.952.—
tiskovni fond	200.—
dvig v Posojilnici	10.000.—
dvig v poštni hranilnici	1.083.10
prispevek za Zvezo kot članarina	174.—
Zveza je prispevala za kulturne namene	750.—
Skupaj	24.196.44

B. Izdatki:

	Din
Polog v Posojilnico	5.100.—
polog v poštno hranilnico	1.998.—
pogrebni sklad	10.000.—
podpore članom	350.—
prispevek Zvezi za redne člane	560.—
stroški tiska Odvetniške pisarne	4.015.—
upravni stroški, papir, kuverte, čeki, foto- grafije, potovalni stroški itd.	945.10
poštne, koleki in brzojavi	397.60
Skupaj	23.365.96
Po odbitku stroškov od prejemkov iznaša stanje blagajne dne 3. junija 1928	750.48

C. Društveno glasilo:

A. Dohodki:

	Din
Stanje tiskovnega sklada z dnem 31. de- cembra 1926	2.475.35
naročnina za list	4.952.—
tiskovni fond	200.—
Skupaj	7.627.35

B. Izdatki:

Stroški tiska »Odvet. pisarne« št. 1 do 12	4.015.—
poštne, gumi, sukanec itd.	110.60
Skupaj	4.125.60
Po odbitku stroškov od dohodkov znaša stanje tiskov. sklada dne 3. junija 1928	3.501.75

C. Premoženjsko stanje:

	Din
Blagajna dne 3. junija 1928	750.48
v posojilnici naložena glavnica	38.842.43
v poštni hranilnici naložena glavnica	1.579.04
Skupaj	38.171.95

D. Pogrebni sklad:

	Din
Naložena glavnica	10.000.—

Celokupno premoženje z dnem 31. decembra 1927
znaša **Din 48.171.95.** Če se pa še upošteva dohodke
in izdatke od 31. decembra 1927 do danes, pa znaša
celokupno imetje s pogrebniškim skladom vred **51 tisoč
235.51 dinarjev.**

Tov. Moškon nadaljuje: Bratsko Celjsko društvo
me je na skupnem zborovanju dne 22. januarja 1928
ob enem s tov. Gilčvertom imenovalo za častnega
člana. Res sem bil med soustanovitelji celjskega dru-
štva in član, odnosno odbornik, dokler nisem odšel
v Gorico. Tam sva s tov. Gilčvertom nadaljevala v
Celju započeto društveno delo. Iz Gorice pa nas je
vojna vrgla v Maribor in po prevratu se zopet znaj-
demo po pisarnah v Mariboru. Delam to, kar mora
vsak organiziran član storiti. Ne vem, zakaj bi imel
pri tem posebne zasluge. Ker ste me pa Celjani ime-
novali za častnega člana, se Vam tem potom osebno
zahvaljujem. Obljubljam Vam, da bodem po svojih
močeh deloval za društvene interese tudi v bodoče,
ter hodil ista pota, kot dosedaj. Vse prisotne tovariše
in kolegije pa pozivljam, da delamo vsi za enega,
eden pa za vse. (Pritrjevanje.)

Tov. Gilčvert se zahvali tov. Moškonu za njegov
trud in pozdravlja razveseljeno blagajniško poročilo.

Kakor sem že opetovanokrat naglašal na naših zborovanjih in v društvenem glasilu, Vas tudi danes prosim, da bodite vsi vztrajni in točni pri plačevanju društvenih prispevkov.

Ako tudi je za nami neka tajna sila (t. j. tov. Moškon), ki nas mesečno obišče ali pa po svoji namestnici tov. Zupančič »obere«, ne sme biti pri nikomur zlovolje ob takih obiskih. Vsak bi moral biti teh obiskov vesel, ker je to viden dokaz, da blagajnik točno vrši svoj neplačani in nehvaležni posel. Najgrše je, ako se ob takih prilikah spozabi kateri tovariš ali koleginja, da se hoče plačila prispevkov s tem odtegniti, da proti blagajniku ali njegovi namestnici »zabavlja« ali sicer pokaže neko oblastno vedenje ali pa nevoljo.

Taki zabavljaji bi edino pravilno ravnali, da bi svoj pogum in svoje pritožbe iznesli danes na občnem zboru, da bi jih vsi slišali. Hibe je treba odpraviti, neopravičeno »mrmranje« pa zavrniti. Toda danes manjka onih, ki so sicer tako »glasni«, ki pa na drugi strani često zahtevajo in pričakujejo podpor in zaščite od strani društva.

Enkrat za vselej naj bode povdarjeno društveno načelo, da naj vsak član svoje pritožbe utemeljeno pisмено sporoči odboru, istotako vsak pristop ali izstop. Le na ta način bode imel odbor možnost, da na odborovih sejah o tem sklepa in zavzame v imenu društva svoje stališče ali pa podvzame remediuro.

Dolžnost vsakega pisarnovodje pa je, da skrbi za to, da bode vsaka uradnica ali uradnik dotične pisarne organiziran.

Neorganizirano uradništvo, ki ne pozna stanovske discipline, je navadno malomarno in uporno tudi v pisarni. Na mestu takih »nekvalificirancev« bi lahko sedela vestna in zavedna uradnica, ki bi bila v večjo korist pisarne in v ponos društva.

Vsak pisarnovodja pokaže svojo slabo stran in nezmožnost s tem, ako nima toliko energije in ugleda v pisarni, da bi vzdrževal disciplino v lastni pisarni tudi v tem pogledu, da mora biti vsaka uradnica v društvu organizirana.

Kjer ne zaležejo prijazne besede, tam naj zavлада odločnost in strogost in eventuelne spremembe vsled upornosti.

Društveno premoženje 51.000 Din se je v teh 9 letih nabralo le vsled zavednosti in discipline našega članstva.

Društvenih pridobitev, kakor višjih plač, 7-urnika, nedeljskega počitka, pričakovane pokojnine itd., pa so žal deležni tudi neorganiziranci, ki niso ne duševno, ne denarno prav ničesar prispevali k tem pridobitvam.

Dolžnost nas vseh je, da z vsemi sredstvi delujemo na to, da neorganizirano uradništvo pristopi k našemu društvu ali pa naj naredi prostor številnim prosilcam in brezposelnim, ki bodo srečni, ako se jih zaposli in bodo s hvaležnostjo postali naši društveni tovariši.

Na gg. odvetnike in notarje pa naslovim društveno prošnjo, da se prepričajo, ali plačuje uradništvo njih pisarn društvene prispevke, ker je to tudi vzgojnega pomena.

Ako je dotični šef sam podpornik našega društva in naročnik »Odvetniške pisarne«, naj to **zahteva tudi od svojega uradništva**, kateremu je društveni trud in vsebina lista namenjena.

Med nami sedijo tovariši, ki že nad 30 let plačujejo članske prispevke in naročnino. Mnogo so v teh

30 letih žrtvovali gmotno in tudi z duševnim sodelovanjem, pa nikdar se še niso obrnili na naše društvo, oz. prejšnje organizacije radi kake podpore.

Ponosni so, da zamorejo s prispevki in drugače sodelovati na povzdigi našega stanu. Ponosni so, da za naš stan obstoji lastna organizacija, ki nas opozarja na naše potrebe in ščiti naše interese.

Mnogo je drugovrstnega privatnega uradništva, ki še ni prispelo do lastne strokovne organizacije.

Pa se dobijo v naših vrstah uradnice, ki pravijo: Kaj imam od društva? Meni ni treba, da pristopim, saj me moj šef k temu ne sili.

Ali ni sram dotične uradnice ali uradnika, ki tako govori? V našem listu smo že objavili sklepe naših občnih zborov, iz katerih je razvidno, da je sedaj naše društvo že v položaju, da daje svojim članom tudi gmotne podpore. Tu sem spadajo brezposelne podpore od društva, potom Zveze, Borz dela, Delav. zbornice, pogrebne itd. Moralna podpora pa navadno več zaleže, kot gmotna. Sem spadajo društvena priporočila, posredovanje služb, predstavke Pokojninskemu zavodu radi odpravnin, invalidskih in starostnih rent itd.

Mislím pa, da nekaj velja tudi zavest, da je dotičnik član stanovske organizacije, da je naš tovariš, oz. koleginja v pravem pomenu besede, da z nami vred deluje na pokretu odvetniškega in notarskega uradništva, da isto obdrži to, kar so nam naši predniki izvojevali in da zgradimo trdna tla za boljšo bodočnost našim naslednikom.

Ako se bojujemo proti nastavljanju državnih penzjonistov po odvetniških in notarskih pisarnah, je to v prvi vrsti v prid uradnicam. Društvo pobija s tem brezposelnost poklicnega odvetniškega in notarskega uradništva, utrjuje stalnost in kvalifikacijo istega ter spodbuja šefe in uradništvo k vzdrževanju dosedaj uvedenega pisarniškega reda. S tem pa vzdržujemo temelje, na podlagi katerih se poklicnemu uradništvu izplačujejo tačasne plače.

Ker moškega naraščaja danes nimamo, pridejo v tem pogledu na vrsto uradnice. Za Vaš obstoj gre v glavnem tozadevni boj. Niso v nevarnosti v toliki meri interesi nas starejših uradnikov, kakor interesi Vas mlajših, zlasti uradnic. Nas starejših je malo število. Z našo dolgoletno prakso, s pomočjo naše »življenske učiteljice«, predvsem pa z neumornim delom v pisarni, znali bomo vztrajati, dokler smo zdravi. Poskuse državnih penzjonistov, ustaliti se po odvetniških in notarskih pisarnah, bomo poskušali uspešno in z vsemi pripomočki odbijati. Toda, ko nas zapustijo življenske moči in stopimo v skromen pokoj ali pa se preselimo v večno domovanje na »Pobrezju«, potem bode zlomljen naš odpor. Zasesti bode morale naša mesta Vi kolegince. To bode pa možno le, ako se že sedaj izvežbate v pisarniških in društvenih poslih. Le v tem slučaju bode obdržale naše postojanke in naš stan na onem višku, ki se tačas nahaja.

V to svrhu pa je treba, da se polnoštevilno udeležite naših občnih zborov, naših društvenih sestankov, da pazno prečitate »Odvetniško pisarno«, ki je pisana za Vas z veliko ljubeznijo in brezplačno ob prostem času, da čitate tudi »Organizatorja«, »Privatnega Namještenika« itd. in se s tem poglobite v delovanje vseh onih organizacij in sodelavcev, ki žrtvujejo denar in duševno moč za povzdig privatnega namješčenstva.

Ne sme biti med nami brezbriznežev, ki še 14 dni po izidu strokovnega lista ne znajo za vsebino.

Izgovori: »Nisem še imel časa, da bi prečital,« ne drži. Mi smo 7 ur zaposleni v pisarni, 17 ur pa imamo dnevno na razpolago za svojo osebo. Vsaj 1 ura dnevno naj bode določena za naše društvo, za strokovno izobrazbo in našim stanovskim ciljem.

Naša organizacija mora biti močna po številu članov, kakor tudi po disciplini in zavesti posameznih članov. Le tako bomo kaj veljali pri Delavski zbornici, Pokojninskemu zavodu, Zvezi in drugih stanovskih organizacijah.

Čim več držav. penzionistov bode vstopilo v odvetniške in notarske pisarne, tem manjši vpliv bode imel naš sloj pri teh ustanovah. Kajti državni penzionisti ne plačujejo nikakih prispevkov v naš Pokojninski zavod, ne plačujejo nikakih drugih prispevkov v naše institucije, ker niso in ne morejo biti organizirani v naših strokovnih organizacijah.

Potom našega glasila zvedo naši šefi za naše želje in hotenja. Naši redni člani pa morajo poleg »Odvetniške pisarne« pazno čitati tudi »Organizatorja«, ki ga potom Zveze dobiva vsak naš član, da bomo poučeni o važnejših uredbah, ki se na nas nanašajo in da se seznanimo s pokretom vsega privatnega namешčenstva.

Poročilo nadzorstva:

Tov. **Milica Pušenjak** poroča: S tov. **Lijo Mlakar** sva pregledali društvene knjige, blagajniške račune in dotična potrdila ter našle vse v najboljšem redu. Predlaga absolutorij blagajniku in dosedanjemu odboru.

Predsednik da ta predlog na glasovanje. Soglasno sprejeto.

Tov. **Alojzij Hrašovec** prečita na to spomenico »Naša brezposelnost in pogubne posledice nastavljanja državnih penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah,«

ki je bila na odborovi seji dne 1. junija 1928 obravnavana in odobrena. (Spomenica je bila dobesedno objavljena v julijski 1928. številki »Odvetniške pisarne«.)

Spis, ki je bil soglasno sprejet, je tvoril snov za živahno debato, v kateri so posegli razni tovariši. (Glej »Odvetniško pisarno« meseca julija 1928.)

Tov. **Gilčvert** je prečital vlogo z dne 15. novembra 1927, s katero so se obrnili mariborski odvetniki na naše društvo radi pobijanja zakonitega pisaštva. Tudi o tem se je razvila debata.

Na to so bile soglasno sprejete

RESOLUCIJE

ter izvršene

VOLITVE,

kakor so objavljene v julijski številki. Pri

SLUČAJNOSTIH

sta govorila predsednik Čremožnik in **Gilčvert** v glavnem o pokojninskem zavarovanju. Slednji je zlasti poročal o poteku izrednega zasedanja 16. aprila 1928 v Ljubljani, ko je bil sprejet osnutek novega zakona za pokojninsko zavarovanje.

Tov. **Gilčvert** omenja dalje 25-letni jubilej obstoja odvetniške pisarne g. dr. **Oskarja Orosel**, odvetnika v Mariboru, o katerem je pisala »Odvetniška pisarna« meseca aprila 1928.

Na to je došel na društvo dopis z dne 14. maja 1928 sledeče vsebine:

»Društvo odvetniškega in notarskega uradništva za Slovenijo v Mariboru! Vrnivši se od bolniškega do-

pusta, sem našel v Vašem cenjenem listu »Odvetniška pisarna« od meseca aprila 1928 članek, ki se tiče 25-letnega obstoja moje pisarne.

Priznalne besede v tem članku so me jako razveselile in si usojam tem potom za iste izreči mojo zahvalo. Samo ob sebi umevno je, da čutim s svojim uradništvom, katerega sem vedno smatral kot sodelavce.

Ko se bodem preselil v Falo in ko bode vreme ugodnejše, bodem povabil svoje uradništvo k sebi in si bodem tudi usojal, povabiti gg. ravnatelje **Gilčverta**, **Moškona** in **Medveda**.

Sprejmite izraz mojega odličnega spoštovanja.

Dr. **Oskar Orosel**, l. r.«

V imenu društva izreče predsednik g. dr. **Oroslu** in njegovi pisarni ponovne čestitke in zahvalo za dosedanje naklonjenost. (Živahno odobravanje.)

Podpredsednik **Martin Planinšek**

izreče v imenu društva tov. **Gilčvert-u** prisrčno zahvalo za njegovo delovanje.

Tov. **Christof** stavi predlog, naj se glede članarine ustanovi še IV. razred s 3 Din članarine, ker se nahajajo v Ptujtu tudi take uradnice, ki ne dobivajo mesečno 1000 Din.

Sprejeto: da plačajo člani z manj nego 1000 Din mesečnimi prejemki, članarino le 3 Din, vsi ostali prispevki pa ostanejo v veljavi, kakor dosedaj.

Tov. **Pivko** predlaga, da se članom izdajo lične članske izkaznice. Sprejeto.

Tov. **Uršič** predlaga, da se stopi v stik z ljubljanskim uradništvom po odvetniških in notarskih pisarnah, da vstopi v organizacijo.

Tov. **Gilčvert** pojasni tozadevni položaj v Ljubljani in povdari, da se mu je s pomočjo Zveze posrečilo, da se je tako društvo ustanovilo in je nekaj časa tudi delovalo, zadnja leta pa je popolnoma zaspalo, ker nima več sej, niti občnih zborov. Zato pa so v Ljubljani naše kolegije najslabše plačane in hodijo vsaka svojo pot. Naše društvo je opetovanokrat Zvezo naprosilo, da oživi tozadevno društvo v Ljubljani, a dosedaj se to še ni posrečilo. Delo se bode nadaljevalo.

Kadar organiziramo vse uradništvo po odvetniških in notarskih pisarnah v mariborski in ljubljanski oblasti, lahko bodo naše organizacije štejele čez 500 članov in »Odvetniška pisarna« do 700 naročnikov. Potem bi naš trud bil poplačan in naš stan bi bil povsod bolj upoštevan.

S tem je bil občni zbor zaključen.

Maribor, 3. junija 1928.

Blagajnik:

Predsednik:

Tajnik.

Franjo Moškon, Dragotin Gilčvert, Štefan Medved:

Iz Celja.

Utrdimo z dejanji solidarnost. Leto se nagiblje k zatonu. Na **Silvestrovo** bomo delali letne račune. Vsak naš tovariš naj ta dan zaključi tudi letno bilanco glede društvenega delovanja. Premotri naj aktiva in pasiva. Kdor je bil pasiven v duševnem oziru, ta naj to popravi v bodočem letu. Kdor pa najde v bilanci pasiva v neplačanih prispevkih, ta naj takoj z novim letom poravnava zaostanke v prispevkih pri blagajniku oz. zaostalo naročnino tudi direktno pri upravi »Odvetniške pisarne«. Na skupnem zborovanju v Celju letos dne

22. januarja 1928 smo glede prispevkov soglasno sklenili, da se isti izjednačijo za celo mariborsko oblast in da plačujejo tudi člani celjskega društva enake prispevke, kakor Mariborčani in Ptujčani. Po tem sklepu veljajo za vsakogar ti-le prispevki (objavljeni v »Odvetniški pisarni« za mesec april 1928) in sicer z mesečno plačo:

- a) do 1250 Din znesek 11.— Din
- b) od 1250 Din do 2000 Din 14.— »
- c) nad 2000 Din 16.— »
- č) podporni člani plačajo naročnino in članarino mesečno 10 Din,
- d) redni člani plačajo ob Novem letu še poseben prispevek 10 Din za pogrebni fond.

Kakor smo se informirali in kakor izkazuje objavljena letna blagajniška poročila, plačujejo člani mariborskega društva s skupino v Ptujju že leta in leta te prispevke. Za to pa je naraslo društveno premoženje mariborskega društva že nad 50.000 Din, čeravno je isto v teh letih izplačalo lepe vsote za pogrebne, brezposelne podpore, zlasti pa za tisk lista.

Vse to smo slišali na skupnih zborovanjih dne 22. januarja 1928 v Celju in dne 3. junija 1928 v Mariboru.

Želimo, da se čimpreje vrši občni zbor tudi v Celju, da se nam sporoči, ali so člani celjskega društva storili svojo dolžnost in izpolnili obljubo in skupen sklep na gornjih zborovanjih.

Naj ne ostanejo lepe besede g. **dr. Vekoslava Vršiča** in predsednika g. **Lovro Čremožnik** samo na papirju ali pa med štirimi stenami klubove sobe v hotelu Evropa. Tudi bodrilna izvajanja predsednika tov. **Dragotina Gilčverta** v Celju, Ptujju in Mariboru naj ožive v naših srcih. Z dejanji pa bomo dokazali, da nismo »sedeli« na ušesih, da nismo le mehanično enodušno glasovali za skrbno pripravljene resolucije, temveč, da hočemo z našo pomočjo te sklepe tudi uveljavljati. Nočemo biti manj vredni in manj zavedni ter poztvovalni, kot so naši tovariši v Mariboru in Ptujju.

S točnostjo in vestnim izpolnjevanjem službenih društvenih dolžnosti bomo to dokazali.

Odvetniški izpit sta napravila dne 15. junija 1928 pri višjem deželnem sodišču v Ljubljani znani slovenski pisatelj **dr. Anton Novačan** in **dr. Kircshbaumer** iz Celja. Čestitamo.

Smrtna kosa. V Celju je dne 15. maja 1928 po kratki bolezni umrl tov. **Miha Vrečko**, brat g. dr. Josipa Vrečko, odvetnika v Celju. Bil je nad 30 let v pisarni svojega brata marljiv in zanesljiv pisarniški uradnik. Ko so leta 1896 ustanovili celjski tovariši Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju, bil je pokojnik v vrstah ustanoviteljev ter dolgo vrsto let član tega prvega stanovskega društva v Sloveniji. Tovariš Vrečko je bil ljubezniv in dober tovariš. Bil je samec ter je dosegel visoko starost 77 let. Na prijaznem gričku okoliškega pokopališča v Celju je položen k večnemu počitku. Vsem, ki smo ga poznali, bo ostal v prijetnem spominu. Preostalim naše sožalje.

Iz Maribora.

Dr. Oskar Orosel umrl. V petek, dne 15. junija 1928 ob 4. uri zjutraj umrl je, zadet od srčne kapi, gospod dr. Oskar Orosel, 57 let star odvetnik v Mariboru.

Pogreb se je vršil v nedeljo, dne 17. junija 1928 iz hiše žalosti, Aleksandrova cesta št. 20. Truplo je bilo slovesno blagoslovljeno ter prepeljano v rodbinsko grobnico na pobreškem pokopališču k večnemu počitku. Ker je bil g. dr. Orosel rezervni oficir, bil je pokopan z vojaškimi častmi.

Sprevoda se je udeležila velika množica mariborskega odličnega občinstva. Odvetnike in notarje, sodnike in sodno uradništvo ter razne korporacije smo videli v žalnem sprevodu. Tudi člani Društva odvetniških in notarskih uradnikov so stopali za krsto in društveni odbor je bil skoro polnoštevilno udeležen.

Veličasten sprevod je pokazal, da je pokojnik užival vsestranski ugled, da se je od nas ločila vplivna in močna osebnost.

Dr. Orosel se je rodil leta 1871 v Šmarju pri Jelšah ter je izhajal iz stare mariborske odvetniške rodbine. Njegov oče je bil odvetnik v Mariboru.

Kot koncipijent je deloval tudi v Celju ter dne 1. februarja 1903 otvoril svojo odvetniško pisarno v Mariboru. Bil je izboren pravnik ter dober šef svojemu številnemu uradništvu. Udejstvoval se je odlično na gospodarskem polju ter bil med prvaki mariborskega nemškega življa pred vojno. Razna dobrodelna društva so ga prištevala med prve podpornike. Bil je zadnji predsednik nemškega gledališča v Mariboru. Kot dolgoletni član občinskega odbora v Mariboru se je koristno udejstvoval ter pokazal svoje izredne sposobnosti kot gospodar in pravnik. Velike zasluge si je iztekel za otvoritev mestne plinarne in klavnice. Ko je falska elektrarna pričela obratovati, posrečilo se mu je skleniti ugodno pogodbo med mestom in elektrarno na Fali.

Nimamo na razpolago potrebnih pripomočkov, da bi podali svojim čitateljem natančnejšo sliko njegovega delovanja. Curriculum vitae in zasluge pokojnika bode pisalo bolj spretno in večje pero.

Nam pa ostane pokojnik ne glede na narodnost in strankarsko pripadnost v **blagem spominu**.

Bil je delaven, velikopotezen, pri tem pa osebno ljubezniv in konciljanten.

Društvo izgubi z g. dr. Oroselom svojega priljubljenega prijatelja, ki je bil naš odličen podporni član od ustanovitve društva leta 1919 ter naročnik »Odvetniške pisarne« od prvega dneva izdanja, to je od 1. novembra 1921 do smrti.

Pridno je zasledoval naše cilje. S posameznimi odborniki se je večkrat razgovarjal o društvenem hotenju. Ko so ga naša pojasnila zadovoljila, ostal nam je prijateljsko naklonjen.

Kadar so bili naši člani v stiski ter smo z nabilno polo stopili tudi pred gg. šefe, bil je g. dr. Orosel vedno z večjo vsoto med prvimi, ki so podprli našo akcijo za brezposelnost ali smrtne slučaje naših članov.

Na našem občnem zboru dne 3. junija 1928 pač nismo slutili, da bode že v 12 dneh ugrabila neizprosna smrt iz naše srede tako odličnega in prikupnega člana.

Takrat smo sklenili, da se z njegovim dopisom 14. maja 1928 povabljeni odborniki, z uradništvom njegove pisarne vred, podajo na njegovo posestvo na Fali, da mu tam v imenu društva osebno čestitajo k letošnjemu 25-letnemu jubileju obstoja njegove odvetniške pisarne.

Mesto vesele poti na Falo, korakali smo dne 17. junija 1928 v žalnem sprevedu, spremljajoči ga k zadnjemu počitku na Pobrežje.

Ea est natura hominum.

Društveno vodstvo.

Himen. Dne 12. novembra 1928 sta se v Frančiškanski cerkvi v Mariboru poročila **tov. Marica Planinšek**, hčerka Martina in Cilike Planinšek, društvenega podpredsednika in pisarniškega ravnatelja pri g. **dr. Rudolfu Ravniku**, odvetniku v Mariboru z gospodom **Dragotinom Penava**, konjiškim podporočnikom v Subotici. Kot priči sta fungirala njen bivši šef g. dr. **Rudolf Ravnik**, odvetnik v Mariboru, in njen oče **Martin Planinšek**. Poročil ju je vojni kurat g. **Zavadlal**. Ob zvoku vojaške godbe ter prisotnosti številnih njenih tovarišic in drugega odličnega občinstva podala sta si novoporočenca roki v zakonsko vez.

Vstop v zakonski stan je izmed najvažnejših trenutkov v človeškem življenju, v katerih je odločitev za celo vrsto let življenja, ki nam je usojeno na tem svetu. Zato je naravno in hvalevredno, da se ob takih prilikah izrekajo čestitke in najboljše želje za bodočnost novoporočencema.

Gosp. **Marica Planinšek** je bila že leta 1919 med ustanovitelji našega društva in do njenega odhoda v Skopje naša zvesta članica. Nekaj let je bila tudi pridna odbornica našega društva. Vedno je bila ljubezna, marljiva in simpatična uradnica ter dobra koleginja.

Vsled tega in ker sedaj ona definitivno zapuša naše društvo in odhaja iz Maribora, imel je društveni odbor našega društva kratko sejo, na kateri je bilo soglasno sklenjeno, da se g. **Marici Planinšek** ob ločitvi od našega stanu izreče zahvala za zvestobo do društva, pristrčne čestitke k poroki ter se ji izroči primerno darilo v spomin na naše društvo, kar se je na dan poroke po predsedniku in blagajniku tudi zgodilo.

Gospa **Marica Penava** se je kot drugi dan po poroki razveseljena, osebno zahvalila društvu predsedniku za izkazano društveno ljubav ter odhajajoča iz Maribora v Subotico pošila tem potom vsem članicam in članom našega društva zahvalo za izkazano pozornost in prav srčne pozdrave. Tudi uredništvo se pridružuje čestitkam ter želi mlademu paru vso srečo in zadovoljnost v zakonskem življenju.

Dve smrti: Neizprosna smrt je posegla ta mesec dvakrat v naše vrste ter iztrgala soprogi dvema našima kolegoma.

Dne 12. decembra 1928 smo položili v prerani grob gospo **Ljudmilo Hrašovec**, soprogo gospoda **Hrašovec**, pisarnovodje pri g. dr. **Karolu Skainu** v Mariboru.

Dne 30. decembra 1928 pa smo stali ob odprtem grobu preminule gospe **Mimi Hoschitz**, soproge gospoda **Karola Hoschitz**, pis. ravnatelja pri dr. **Blanke & dr. Brandstätter**, odvetnika v Mariboru.

Društvo se je obeh pogrebov udeležilo po številni deputaciji ter položilo na krsti vence s svežimi nageljčki.

Obeh pogrebov so se udeležili tudi gg. šefi dr. **Škapin**, dr. **Elanke**, dr. **Brandstätter** ter mnogo sorodnikov in prijateljev, ki so počastili spomin preminulih s svojo prisotnostjo in z lepimi venci.

S pieteto in sočutjem smo stali ob grobeh, ko sta se pogreznili trupli pokojnic v zadnje bivališče.

Grobovi so pokriti z venci in svežimi rožami, ki naj značijo našo ljubav in zadnje pozdrave pokojnicam.

Obema soprogi — ki sta člana in odbornika našega društva — ter nju sorodnikom izrekamo naše sožalje in tolažilne besede.

Društveno predsedstvo.

Iz Ptuja.

Dve poroki. V Ptuj sta se dne 23. sept. 1928 poročila naša člana in tovariša gdčna **Milka Bohak** z gospodom **Čabrijan** ter g. **Karl Mir** z gospodično **Poldko Mehle**. Obema paroma iskreno čestitamo ter jima želimo obilo sreče!

Družabni večer je priredila I. skupina v Ptuj v soboto, dne 10. nov. 1928, na predvečer Martina v Narodnem domu. Ta prireditelj je bila dobro obiskana ter je potekla v pristrčnem razpoloženju.

Raznoterosti.

Nov predsednik Pokojninskega zavoda. Na mesto dosedanjega in prvega predsednika Pokojninskega zavoda za nameščence v Ljubljani, g. **dvornega svetnika dr. Vedernjaka**, bil je imenovan gospod **Vekoslav Vrtovec**. — Nov predsednik je že prevzel uradne posle in je tudi vodil VII. redni občni zbor Pokojninskega zavoda, dne 20. dec. 1928, na katerem je poudarjal, da bode zastavil vse svoje sile v prospah tega za naš stan važnega zavoda. Ker poznamo g. **Vrtovca** kot zelo agilnega strokovnjaka, ki se je tudi dosedaj v vodstvu zavoda odlično udeleževal in mu je vsled tega ustroj te institucije poznan, želimo in pričakujemo, da se bode pod njegovim spretnim vodstvom zavod ugledno razvijal. — Novega predsednika toplo pozdravljamo na tem odgovornem mestu ter mu pošiljamo naše čestitke.

Pisarnovodja promoviral. Bivši pisarnovodja pri g. dr. **Josipu Rapocu**, odvetniku v Mariboru ter član našega društva gospod **Elko Justin**, je promoviral dne 15. dec. 1928 na graški univerzi **doktorjem prava**. Našemu tovarišu prav srčno čestitamo in želimo, da bi njegova bolehnost prenehala ter bi kmalu pričel izvrševati svoj poklic, ki mu naj donese obilo sadu v poplačanje njegovega truda. G. dr. **Elko Justin** se nahaja tačas v rekonvalescenci v **Gleisdorf, Mühl-gasse št. 1 pri Gradcu**.

Nov odvetnik v Litiji. G. dr. **Ivan Slibar** je otvoril lastno odvetniško pisarno v Litiji. Omenjeni je bil poprej koncipient pri g. dr. **Müllerju**, odvetniku v Mariboru in podporni član našega društva. Novemu odvetniku želimo obilo sreče v prijazni Litiji ob Savi.

Prva avstrijska odvetnica. Na Dunaju je otvorila pred nekaj meseci svojo odvetniško pisarno prva avstrijska advokatinja **dr. Marijana Reth-ova**. Bila je hči znanega odvetnika. Že v prvi mladosti se je zanimala za pravna vprašanja. Najprvo je študirala filozofijo in si pridobila tu doktorat. Ko so bile ženske pripuščene k pravnemu študiju, se je takoj vpisala na pravno fakulteto. Postala je prva avstrijska doktorica prava, bila je prva odvetniška koncipientka ter je sedaj postala prva odvetnica. V privatnem življenju se dr. **Rethova** ponaša s tem, da je dobra gospodinja. Je mati dveh otrok. Pomaga tudi

svojemu možu, znanemu verskemu filozofu in vseučiliščnemu profesorju dr. Karolu Rethu pri njegovem delu. Zna izvrstno več jezikov in je vpisana tudi kot sodni tolmač za angleščino. Torej vsestranska ženska, ki jo lahko zavida premnogo moških. V Avstriji se sedaj pripravlja kakih 10 žensk na odvetniški poklic in nekatere tudi za sodnijsko stroko.

Kratki lasje — dolga brada. (Dobro mu je odgovorila.) On: Od nekdaj so veljali dolgi lasje kot ženski kras. Ne razumem, kako se more dati ženska oropati tega znamenja svojega dostojanstva? Ona: Pravimate. Meni je istotako nerazumljivo, kako se morejo moški briti in hoditi okrog brez brk in brade, ko so vendar naraven moški kras in znamenje moškega dostojanstva?

Zajedavci. Poznamo zajedavce in zajedalke, zoprne, prazne ljudi, ki ne morejo živeti na svoji lastni korenini, temveč morajo sedeti na tujem drevesu ter sesati sok iz sadja, ki ga niso pomagali sami pridelati.

Odvetniki v Sloveniji. Po objavi Odvetniške zbornice v Ljubljani, je bilo z dnem 31. dec. 1928 vpisanih v imenik 213 odvetnikov. Ti se razdelijo po posameznih mestih in trgih Slovenije tako-le: Ljubljana 75, Maribor 39, Celje 18, Ptuj 9, Murska Sobota 9, Novo mesto 7, Kranj 5, Brežice 4, Slovenjgradec 4, Konjice 4, Dolina Lendava 3, Kamnik 3, Kočevje 3, Laško 3, Litija 3, Ljutomer 3, Radovljica 3, Slovenska Bistrica 3, Šmarje pri Jelšah 2, Ormož 2, Lenart v Slov. gor. 2, Krško 2, Gor. Radgona 2; po en odvetnik je v Cerknici pri Rakeku, v Črnomlju, Gornjem gradu, Kozjem, Metliki, Sevnici, Škofjiloki in Šoštanju.

Odvetniki na Koroškem. Odvetniška zbornica za Koroško v Celovcu je objavila število odvetnikov, ki so vpisani z dnem 31. dec. 1928 v imenik. Po tem izkazu je na Koroškem vseh odvetnikov 85. Od teh odpade na Celovec 42, na Beljak 14, na Spital ob Dravi 6, ter 23 na ostalih 10 mest oz. trgov na Koroškem. Ker šteje Koroška dežela 370.817 prebivalcev, pride na 4362 prebivalcev po 1 odvetnik.

Bodi točen in vesten. S točnostjo in vestnim izpolnjevanjem službenih dolžnosti krepimo temelje naši eksistenci, utrjujemo službeno stalnost, povzdignemo našo zavest ter pripravljamo trdna tla za dosego onega upoštevanja in ugleda, katerega bi organizirano uradništvo po odvetniških in notarskih pisarnah moralo uživati. Ducunt volentem fata, nolentem trahunt. (Den Willigen führt das Geschick, den Störrischen zieht es mit.)

Iz upravnishva. V Mariboru in Ptujju se redno mesečno potom društvene pole pobirajo vsi društveni prispevki. Ostali redni in podporni člani pošiljajo prispevke po čeku in po poštnih nakaznicah. Vsak naj tudi sam vodi evidenco nad odposlanimi prispevki. Ako ni dobil čeka ali ga je založil, naj se ne obrača s posebnimi pismi na društvo po čeke, ker s tem povzroča sebi in društvu nepotrebne izdatke za pošto in zamudo za brezpotrebno korespondenco. Mesto tega naj pregleda zadnje odpošiljatve in ako ni na jasnem, koliko znašajo zanj prispevki (članarina, prispevek za Zvezo in Organizatorja, za brezposelno podporo, za pogrebni fond in naročnino za »Odvetniško pisarno«), naj pregleda tozadevne številke našega lista (katerega je shraniti in po letnikih uvrstiti)

ter naj nakaže svoj dolg po nakaznici. Komur dela to težave, bomo na vprašanje seveda drage volje odgovorili. — Podporni člani vršijo s tem koristno socialno delo; redni člani pa s tem vršijo svojo društveno dolžnost, da se ne oropajo svojih pravic do društvenih podpor in drugih ugodnosti, kakor posredovanja služb itd., o čemur smo že dovolj pisali. — Uredništvom sorodnih stanovskih listov pošiljamo »Odvetniško pisarno« v zameno in prosimo, da nam dotična uredništva svoja glasila tudi v bodoče pošiljajo v zameno, za kar se jim zahvaljujemo. — List pošiljamo **brezplačno** tudi stanovskim organizacijam, zlasti onim, ki so v Zvezi včlanjena. Od istih ne zahtevamo naročnine, vendar bomo hvaležno sprejeli kak prispevek za tiskovni fond, zlasti od onih organizacij, ki so finančno močne, ker s tem ojačijo našo akcijo, da zamoremo objaviti tudi take članke, ki zanimajo zasebno nameščenstvo na sploh. — Delegatom Pokojninskega zavoda in Delavske zbornice ter nekaterim drugovrstnim korporacijam pa list pošiljamo **gratis**, da se potom našega glasila seznaniijo z našim pokretom ter ga podprejo na pristojnih mestih, kadar je v to prilika podana, za kar jih tem potom posebno prosimo.

Opravičba urednika. Vse je bilo pripravljeno, da »Odvetniška pisarna« izide za Božič. Dne 11. dec. 1928 pa je naš urednik hipoma — vsled nezgode — obolel, da se je le s težavo udeležil sej Pokojninskega zavoda in Zveze v Ljubljani, dne 19. in 20. dec. 1928. Iz tega razloga je bila snov izročena tiskarni šele koncem leta. Vsled tega nepredvidljivega slučaja prosimo, da nam gg. naročniki zakasnitev oprostijo.

Prošnja na vse člane o priliki desetletnice.

Nocoj o polnoči prestopimo prag v novo leto 1929 in s tem v jubilej desetletnice obstoja našega društva.

Naj bi poteklo prihodnje leto za naše društvo in za vsakega posameznega člana srečno in plodonosno. Zlasti pa skrbimo že koj ob pričetku za to, da bode desetletnica našega društva potekla nad vse častno.

Vsak član in članica naj se tega društvenega jubileja pravočasno spomni ter pokaže to dejanski tudi s tem, da pošlje društvu prispevke za naš list.

Želimo izdati leta 1929 jubilejno številko »Odvetniške pisarne«. Prosimo, da se našemu vabilu pravočasno odzovete ter nam pošljete daljše in krajše spise, v katerih lahko kažete na reminiscence v preteklosti, ali pa usmerite Vaše želje in poglede v bodočnost.

Tozadevno snov — prav različne vsebine — pričakujemo od tovariškega društva v Celju, od naše skupine v Ptujju in od vseh tovarišev in kolegij iz mesta in dežele, ki imajo kaj smisla za organizatorično delo. Tudi gg. šefe in koncipijente naprošamo, da ob tej priliki povedo svoje mnenje. Pokažimo v jubilejnem letu, da 10-letni trud društvenega delovanja ni bil zaman, da se zavedamo moči in potrebe organizacije. Naj naš tudi po 10 letih prešinja ona ljubezen do našega stanu, kakor leta 1919, ko si je majhno krdelce stanovskih sodrugov zamislilo lastno organizacijo, ki se je v tem času lepo razširila in utrdila ter že donša nekaj sadu.

Na letošnjih občnih zborih smo ustanovili in izvolili »Evidenčne in agitacijske odbore.« Tudi na nje se obračamo s prošnjo, da podvojijo svoje delo ter v društvo dovedejo vse one, ki so dosedaj ob strani gledali naše ustvarjanje.

Jubilejno leto naj objame vse odvetniško in notarsko uradništvo — vsaj po mariborski oblasti — strnjeno v slogi in disciplini po naših organizacijah.

Pokažimo dejansko moč gesla:

Vsi za enega, eden za vse.

S tem zaključujemo letošnje leto.

V Mariboru na Silvestrovo 1928.

Društveno predsedstvo.